

veto

**Proffen hand in hand
tegen de bureaucratie**

p. 3

**Ichtusstudenten: een
broodje belegd met God**

p. 9

**Luc De Vos moordt zijn
vader uit**

p. 10

SOCIALE RAAD NEEMT STANDPUNT IN

Studenten eindelijk tegen oorlog

Sociale Raad heeft afgelopen vrijdag na een heuse procedure-slag toch een standpunt ingenomen tegen de oorlog in Irak. De Algemene Vergadering besliste bij meerderheid om de ontwerp tekst van dat standpunt, mits een aantal aanpassingen, te aanvaarden. Dat gebeurde met een bijzonder nipte meerderheid.

Het was alweer een tijdje geleden dat Sociale Raad, een geleding van studentenkoepel LOKO, nog een standpunt had ingenomen over een maatschappelijk thema. De voorbije jaren groeide de weerstand tegen de publieke stellingnames van Sociale Raad vooral vanuit de grotere kringen. In de regel neemt men geen partijpolitieke of maatschappelijke standpunten in. De kwestie-Irak vormt daar nu een uitzondering op. Voor sommige kringen, waaronder Ekonomika en VTK, is dat een spijtige zaak. Anderen vinden het dan weer positief dat er een signaal wordt gegeven dat de studenten met het onderwerp begaan zijn.

WAAKHOND

Vorige woensdag betoogden tienduizenden jongeren in verschillende Australische en Amerikaanse steden om hun ongenoegen over de aankomende oorlog te uiten. Soortgelijke taferelen waren eerder reeds te zien in Turkije, Frankrijk en het Midden-Oosten. Vorige maand kwamen ook in Brussel tienduizenden mensen op straat. In Australië en de VS worden de acties vooral gestimuleerd en op stapel gezet door studentenverenigingen en scholierenkoepels. In ons land bleven de studenten voorlopig opvallend afzijdig.

Beter laat dan nooit bracht Sociale Raad daar verandering in. Vanuit alle kringen was te horen dat vrijwel iedereen tegen een oorlog is, maar dat een publieke stellingname vanuit de studentenkoepel daarom nog niet gerechtvaardigd is. Een aantal kringen meent dat zij niet de taak hebben om in politiek en maatschappelijk geladen kwesties voor hun studenten kleur te bekennen. In deze opvatting is een studentenvertegenwoordiging enkel een waakhond voor de strikte studentenbelangen. Andere kringen menen dan weer dat de studentenkoepel wel een krachtig signaal aan de buitenwereld kan geven door stelling in te nemen. Uiteindelijk haalden zij in het dossier Irak hun slag thuis.

Middelpunt Irak

Wederom een oorlogszuchtige Veto, waar geen veto van de VN-Veilighedsraad tegenop kan. De onderwijsbureaucratie aan de K.U.Leuven krijgt tegenwind (p. 3). Onze eigen visitatiecommissie zoekt op een diplomatische manier seksuele oorden op (p. 5). De toestand in Irak wordt tegelijkertijd zo ernstig dat zelfs de Leuvense studenten er wakker van liggen (p. 5-7). Verzorgt Scorpio (p. 8) binnenkort ook oorlogsverslaggeving uit de jungle van het Midden-Oosten? In ieder geval zal Saddam niet lang meer hoeven te rekenen op de pizza delivery in Leuven (p. 12). Die komt hopeloos te laat!

APATHISCH

Deze discussie illustreert een oud zeer van de Leuvense studentenbeweging. De vraag of een studentenvertegenwoordiging de mening van alle studenten kan vertegenwoordigen en hoe ze dat dan moet doen, borrelt weer op. Ekonomika pleitte voor een enquête die polst naar de opvatting van studenten over de aankomende oorlog. Pas daarna zou een standpunt kunnen ingenomen worden. Hoogstwaarschijnlijk wordt Irak al gebombardeerd voor de resultaten van een dergelijk onderzoek bekend zijn. Het Vlaams Rechtsgenootschap pleitte dan ook voor een sterk en snel standpunt. Een eerder neutrale groep van kringen onthield zich in de discussie. Bios omschreef hun houding als 'apathisch', maar wel tegen een oorlog. Uiteindelijk werd met een enkele stem op overschot beslist om een standpunt in te nemen.

Op de Algemene Vergadering van Sociale Raad spreken de kringen zich uit voor het maatschappelijk en politiek sensibiliseren van de studentengemeenschap. Allerhande activiteiten zoals debatten en politieke fora kunnen helpen om de aandacht op de actualiteit te vestigen. In de toekomst zal de discussie ten gronde worden gevoerd over welke onderwerpen een standpunt kan ingenomen worden. Over Irak luidt het alvast dat een humanitaire ramp dreigt bij een gewapend conflict. Ook wordt uitgehaald naar de Amerikaanse zwart-wit-logica en het gevaar van een destabilisering van de situatie in het Midden Oosten. Het standpunt pleit voor meer tijd voor de wapeninspecteurs en ruimte voor vredesinitiatieven. Ook is er lof voor de houding van de Belgische, Duitse en Franse regeringen.

RUMOER

Na de aanvaarding van het standpunt gingen er stemmen op om de woorden meteen in daden om te zetten en op 15 maart in Brussel tegen de oorlog te betogen. Een enkeling stelde zelfs voor om een bus in te leggen. Zijn voorstel overleefde het uitgebarsten rumoer niet. Een aantal andere Leuvense verenigingen bereidt zich alvast wel voor op acties. Onder andere Student-Aid, Jong-Agalev en Attac-Leuven bundelen de krachten om het studentenprotest vorm te geven. Hun kritiek op het stilzwijgen van de Leuvense studentenbeweging over het dossier valt nu in ieder geval in het water. Wel wordt het afwachten of de studentenbeweging, nu ze eindelijk een standpunt bij meerderheid hebben, bereid is om ook daadwerkelijk te mobiliseren tegen een oorlog.

Ruben Dewaele

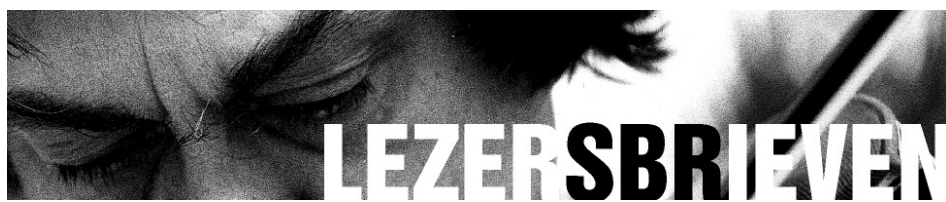
GROEP

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

IFS

Als medeverantwoordelijke voor de samenstelling van de jury van het Interfakultair Songfestival zou ik willen reageren op het artikel "Anja is een sappig konijn" over het Interfakultair Songfestival. De reden waarom onze jury niet zo "eminent" was, lag in het feit dat de twee meest "eminente" leden van onze jury, Jan Hautekiet en Axl Peleman, hebben moeten afzeggen. De eerste drie dagen op voorhand wegens te veel werk, de tweede de dag zelf wegens ziekte. We moesten dan op zeer korte tijd twee andere juryleden vinden, wat ons met Steven Van Herreweghe en Otto-Jan Ham ook nog gelukt is.

Kristof Geutjens

NSV-betoging (1)

Ik moet u proficiat wensen met uw goede journalistiek over donderdagavond 27 februari. Maar er is in Veto van 3 maart ook één flagrante fout op te merken, over die bewuste donderdagavond. Er staat namelijk dat de tegenbetoging pas om 20u zou vertrekken en dat ze door de massale opkomst al om 19u vertrok. Dit is totaal verkeerd. Op alle affiches van de organisatoren van de tegenbetoging stond namelijk dat deze om 19u zou vertrekken.

Lieven Corneille
Student Geschiedenis

NSV-betoging (2)

Het was vorige week weer van dat, een magistraal staaltje van desinformatie en meeloperij. Leuvense studenten lopen zo maar in de val door posters die oproepen om te betoging tegen het fascisme. En dat terwijl de betoging van het NSV twee punten bevat die zeker veel extreem-linkse mensen zou moeten aanspreken, namelijk tegen het verengelen van het onderwijs en tegen de huidige regering. Waarom moest deze betoging een anti-NSV-betoging zijn? Had de tegenbetoging niet kunnen betogen voor diezelfde twee punten en ondertussen tonen dat zij meer het volk vertegenwoordigen en een bredere politieke basis hebben dan het NSV? Tonen dat het dynamisch en offensief van het NSV eigenlijk op niks slaat ten opzichte van hun beweging? Links dan toch iets fascistische dan rechts?

Sebastien Bruggeman

Aanvullende Opleiding Informatica

NSV-betoging (3)

Donderdag 27 februari lieten enkele extreem-linkse personen zich van hun fraaiste zijde zien. Dat zowel de commentaren van modale studenten, de verzamelde media als

de gewone Leuvenaars negatief waren over de communisten hoeft dan ook niet gezegd te worden. Door de goede organisatie van de NSV-betoging kwam de NSV zelfs bijna in een positief daglicht te staan. Maar dat kan voor Veto natuurlijk niet door de beugel. Dus gaat Veto maar eventjes met modder smijten. Inderdaad: er waren een twintigtal ouderen aanwezig. Maar wat wenst Veto dan dat we doen? Een leeftijdsgrens invoeren soms? Dan maken we ons schuldig aan discriminatie op basis van leeftijd. Adultisme heet zo iets. Over de meer dan vijftig Leuvense studenten die de NSV-betoging steunden, zwijgt Veto zedig. Een karikatuur maken van de NSV-betoging op kosten van de studenten en de universiteit. Wat een moedige daad. Op het gesubsidieerde leugenverhaal kennen we maar een antwoord: aanpakken die Veto!

Dat de NSV-betoging niet geleid heeft tot een verdere discussie over de thema's die wij aanhalen is een schande. Niet de actiepunten die de NSV aanhaalt zijn belangrijk, maar de strijd tegen het fascisme en het racisme. Inderdaad: het racisme is een werkelijk probleem want je kan het misschien met een vergrootglas in de criminaliteitsstatistieken terugvinden. Hoeveel mensen maken zich per jaar schuldig aan de overtreding van de racismewet? Een of misschien twee. Neen, niet de tientallen tot honderden carjacks of verkrachtingen zijn een plaag in onze huidige maatschappij, maar de enkelen per jaar die zich aan het racisme bezondigen.

Het wordt nog gekker, wanneer je ziet wat er de dag vandaag ter linkerzijde beweegt. Men gaat namelijk een alliantie aan met de (imperialistische) Arabisch

nationalisten van de AEL. Wat deze mensen dan niet wensen vermeld te zien is de grote affiniteit van het Arabisch nationalisme met het Derde Rijk. Jawel: medio vorige eeuw bestonden er Arabische SS-regimenten met Libanezen, Iraki's, Syriërs en dies meer. De Baath-regimes, die zowel in Syrië als in Irak aan de macht zijn, hebben een duister verleden. De oprichters van deze partijen haalden immers hun mosterd bij de Action Française en de Nieuwe Orde. Opkomen tegen de oorlog in Irak is zoveel zeggen als 'geen oorlog tegen het fascisme.' Begrijp wie begrijpen kan. Hier te landen is men tegen het fascisme, hoewel het hier niet bestaat en in het buitenland is men voor het fascisme. Wenst links nog serieus genomen te worden?

Als besluit mag ik wel stellen dat ik zulke idioten niet als tegenstander wens. Na het hevige geweld tegen onze manifestatie vallen de maskers van extreem-links weer af, moest dat na de moord op de populist Fortuyn nog niet gebeurd zijn. Men voert strijd tegen een onbestaand fascismespoek. En dit allemaal in de naam van de democratie? Maar geen nood. Deze democratie zal op 18 mei zijn werk doen. U weet wel waarom.

Maarten van Dael

Praeses (sic) NSV-Leuven!

Naschrift van de redactie:

Het artikel 'De Nationalistische Seniorenvereniging ruikt op' heeft voor wat deining gezorgd. Dit stuk was geen objectief verslag, maar een columnachtige en zeer persoonlijke visie van de auteurs die de NSV-betoging die avond hebben gevolgd. We betreuren dat dit niet voor iedereen duidelijk was, ondanks de cursivering en de ironische stijl.

Ooggetuigen en objectiviteit

Laat ik vooreerst het volgende zeggen. Ik steun het NSV niet. Net zoals ik de ALS ook niet steun. Het bedroeft mij eerder dat de loop van de geschiedenis de mensen nog altijd niet geleerd heeft dat men niet principieel kan uitgaan van radicale gelijkheid of radicale ongelijkheid. Zelfs in Leuven, studentenstad bij uitstek, waar men toch een hoger intellectueel niveau zou verwachten, is dit besef nog niet doorgedrongen.

Ik schrijf deze reactie omdat ik het schandalig vind hoe weinig de medewerkers van Veto geven om objectiviteit. Ikzelf studeer geschiedenis, en er wordt bij ons genoeg gehamerd op de problemen rond objectiviteit in geschiedschrijving en journalistiek. De ervaring leert ons dat het "sine ira et studio"-ideaal helaas niet realistisch is. Anderzijds moet men in de mate van het mogelijke proberen objectief te zijn. Dit is niet gemakkelijk, maar noodzakelijk. Het is ook noodzakelijk voor Veto, een studentenblad dat door zeer veel studenten wordt gelezen. Vooral uit de artikelen op pagina's 1 en 9 bleek dat zelfs de meest elementaire regels rond niet-gekleurde berichtgeving niet werden gerespecteerd. Ik was zelf ooggetuige (en bevond me in de groep van de tegenbetogers, hoewel ik mezelf liever als nieuwsgierige toeschouwer zou willen omschrijven). Ik zal reageren op enkele zaken die ik blijkbaar beter heb waargenomen dan de Vetoverslaggevers.

Ten eerste waren er bij de tegenbetogers (voor alle duidelijkheid, niet de officiële tegenbetogers, maar diegenen die confrontatie zochten met de optocht van het NSV) ook vrij veel volwassenen aanwezig. Deze ouderen leken soms zelfs een organiserende rol op zich te nemen. In beide groepen liepen dus zowel ouderen als studenten mee.

Ik was aanwezig op het Hooverplein, langs de kant van het Ladeuzeplein, een tijdje voor de NSV-betoging vertrok. Ik heb ook een tweede bus zien toekomen. Ik stond vlakbij de bus en kon tussen de NSV-leden weinig skinheads onderscheiden. Ik zag vooral studenten in de stijl van de vroegere studentenbewegingen (met linten, petten en stokken) en een aantal ouderen afstappen.

Wat scheldpartijen betreft stelde ik vast dat het initiatief meestal uitging van de tegenbetogers. En meer dan "NSV, weg ermee" kon men de kreet "fascisten, jeanetten" horen. Blijkbaar hebben ook progressief denkenden nog problemen met homoseksualiteit, gezien hun kreten tegen het NSV. Je zal als homoseksueel maar bij de tegenbetogers gestaan hebben.

Ik wou niet achter de betoging van het NSV lopen, en ging daarom met een grote groep anderen mee naar het kruispunt van de Blijde Inkomststraat met de Maria Theresiastraat. Toen we deze laatste straat wouden intrekken, bleek dat we mogelijk ingesloten zouden worden tussen de twee kruispunten. We bleven dus in de buurt van hetzelfde kruispunt. Er moesten een paar wagens van de politie over het kruispunt, en deze werden door de tegenbetogers geblokkeerd.

Ik ben weggegaan toen er een ziekenwagen, met sirenes aan, over het kruispunt moest. Verschillende studenten en ouderen blokkeerden opzettelijk die wagen. Toen de wagen toch voorbij reed, klopten er mensen hard op de wanden van de ziekenwagen. Dit ging me allemaal wat te ver. Wie houdt er opzettelijk een ziekenwagen tegen? Is de haat dan zo vreselijk sterk, dat men zelfs iemand het recht op verzorging zou willen ontzeggen? De tegenbetogers wisten ook niet wie er in die ziekenwagen lag. Misschien wel iemand van de tegenbetogers die gewond geraakt was. Maar dit zijn blijkbaar overwegingen die de mensen op het kruispunt zich niet maakten. Ondertussen gingen velen gewoon door de politie te provoceren. Tegen de schilden van het cordon van de politie gaan leunen, een beetje trekken en duwen. Net genoeg om de ordediensten te irriteren maar om in het geval van een actie van de politie de vermoorde onschuld te gaan spelen. Maar extreemrechts gedachtegoed is uiteraard verwerpelijk. Daarvoor moet men op straat komen, en ach, wie geeft er dan nog wat om fatsoen.

Dat brengt mij naar een volgend punt van kritiek: de tegenbetogers kwamen helemaal niet op tegen de boodschap van het NSV. Veel studenten die ik ken zijn ontevreden over de "bama"-plannen en het idee van minstens twintig procent van de colleges die in het Engels gedoceerd zullen worden. Ook is niet iedereen tevreden met de koers van paars-groen. Blijkbaar zijn de linkse studenten de wapenleveringen aan Nepal al vergeten, nu alles enkel nog om Irak draait. Maar toch protesteren. ALS is geen stalinisme, maar NSV is wel fascisme. Zin voor nuance? Vergeet het. Muren van kortzichtigheid. Vragen naar inhoud? Vergeet het. Slagzinnen moeten we hebben. "NSV, weg ermee!" Of nog beter: "Fascisten, jeanetten!".

Later op de avond kwam er in het VRT-journaal nog een item rond de betoging. Hieruit kon men vooral opmaken dat het NSV zich minder misdroeg dan de officiële tegenbetoging. Dit blijkt helemaal niet uit de artikelen van Veto. Mensen, ook al koesteren ze extreemrechtse sympathieën, komen op voor een mening. Wat krijgen ze terug? Slogans en stenen. Dialoog kunnen ze vergeten. En het ergst van al: dit alles leidt enkel naar een verdere polarisatie. Links wordt linkser en rechts wordt

rechtser. Beiden verstikkend ingebed in hun kortzichtigheid en gebrek aan inzicht in geschiedenis en actualiteit. Het NSV vergeet de concentratiekampen, de ALS vergeten de strafkampen in Siberië. De ALS geen stalinisten hoor ik u zeggen? Wel, het NSV waarschijnlijk ook geen fascist!

Ik kan me voorstellen dat het vrijwillig meewerken aan een blad als Veto niet niets is. Ik heb respect voor de inzet van de medewerkers, en voor wat ze van Veto maken, want meestal lees ik het echt graag. Anderzijds moet men wel rekening houden met de verantwoordelijkheid die men heeft. Men kan zich sterk ergeren aan het discours van het NSV, en dit negeren in wat men erover schrijft is onmogelijk. Maar zijn er geen grenzen? Dit moest mij echt wel even van het hart.

Steven Verlinden

1ste kandidatuur Moderne Geschiedenis

Horizontaal - 1 Landbouwgronden - 2 Turkse frietconcurrent - Miskleed
Ontploffbare schoonheid 2 Dommerik - Vis
3 Tafelknecht - Voor alles 4 Jongensnaam - Franse vriend - Daar 5 Overbodige gewicht
6 Aantekening 7 Rondhout - Vriendje van Nele - Tripje 8 Heel oud - Niet hoge
9 Egyptische vogel - Geldschiet 10 Troef negen - Italiaanse dans
Verticaal - 1 Oude naam van dienstontwikkelingssamenwerking - Oefen

Dries De Smet

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

OPEN BRIEF TEGEN DE ONDERWIJSBUREAUCRATIE

Verzet van onderuit groeit

Fet moet maar eens gedaan zijn met de steeds groter wordende berg van administratieve verplichtingen waarmee professoren worden geconfronteerd. Dat is het standpunt van een veertigtal hoogleraren uit alle faculteiten. Zij verwoordden hun visie in een open brief.

De tekst van de open brief staat in de recentste editie van de *CampusKrant* onder de titel 'Goed onderwijs kan ook zonder bureaucratie'. De initiatiefnemers benadrukken dat het mogelijk was geweest om nog meer handtekeningen te verzamelen binnen het academisch korps, maar dat er bewust voor werd gekozen om een representatieve groep samen te stellen uit de diverse faculteiten. Onder de ondertekenaars bevinden zich professoren als Jaak Billiet van Sociale Wetenschappen, Herman De Dijn van Wijsbegeerte en Nicolas Standaert van Letteren.

De kernboodschap van de open brief is dat door allerlei vernieuwingen en hervormingen de professoren zich niet langer kunnen bekommeren om hun hoofdtaak, namelijk het onderwijs zelf. Voor allerlei projecten dienen dossiers te worden voorbereid. Zo is er enerzijds de bachelor-masterhervorming waarbij haast ieder vak aan de hand van een aantal parameters moet worden verwerkt, maar er is ook de jaarlijkse docentenevaluatie (JaDE), een spook dat in universitaire kringen haast mythische proporties heeft aangenomen.

DRUPPEL

Meer concreet gaat het om de vragenlijsten die studenten nu ieder jaar zullen invullen aan het einde van het semester. Op basis van een aantal vragen worden de vakken en het doceergedrag van de professor beoordeeld. De professoren kunnen echter ook zelf vragen toevoegen aan de vragenlijst.

Om dit toe te lichten, verspreidde de universiteit een brochure van bijna honderd pagina's waarin stap-voor-stap de procedure wordt toegelicht. Overigens waren de studentenvertegenwoordigers de grootste voorstanders van een jaarlijkse evaluatie in plaats van om de twee jaren, zoals dit oorspronkelijk was voorgesteld. Deze overvloed aan evaluaties was voor de professoren de spreekwoordelijke druppel.

Daar waar op eerdere oprispingen vanuit de basis vaak eerder laconieke reacties volgden van het centrale niveau, wil men nu op een meer ernstige manier rekening houden met de zorgen van de professoren. Rector André Oosterlinck begrijpt de reactie: "Op dit ogenblik doen we een ronde van alle faculteiten, waar we dit soort opmerkingen regelmatig horen en die we ook verwerken in het beleid. Het is natuurlijk een beetje toevallig dat een aantal hervormingen, zoals bachelor-master en accreditering, allemaal samenkomen op hetzelfde ogenblik."

KRACHTEN

De rector steekt ook de hand in eigen boezem: "Sommige diensten van de universiteit willen die hervormingen misschien te goed regelen, terwijl de administratieve last een beetje uit het oog wordt verloren. Niemand staat tenslotte te springen om nog extra formulieren in te vullen. Misschien moeten we komen tot een paar evaluatiesystemen waaruit we al onze informatie kunnen putten."

De rector vindt dat een belangrijke verantwoordelijkheid ook bij de Vlaamse overheid ligt die te weinig doet om tot deregulering te komen. Oosterlinck: "Voor alles en nog wat moeten wij uitvoerige verslagen maken of plannen indienen, zonder dat het meteen duidelijk is wat hiervan het nut is."

De ondertekenaars van de open brief doen echter zelf ook voorstellen. Zo zouden extra middelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap bijna integraal moeten dienen om extra krachten aan te werven die zich met het onderwijs zelf bezighouden. Het zo gepromote systeem van begeleide zelfstudie veronderstelt immers dat de studenten ook effectief begeleid worden.

Ook andere middelen dienen efficiënter te worden ingezet, vinden de ondertekenaars. Zo is het financieringssysteem binnen de universiteit te weinig aangepast aan interfacultaire initiatieven. Meer middelen voor de vorming van docenten en voor de studiebegeleiding van allochtone studenten zijn eveneens een must. Benieuwd of men gehoor zal krijgen bij de beleidsmakers van de unief...

Thomas Leys

KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Sociale Raad vraagt aandacht voor huisvestingsproblematiek

Het kottekort blijft voor beroering zorgen. Sociale Raad vraagt aan de K.U.Leuven en de Stad Leuven om de nodige initiatieven te ontwikkelen die een oplossing voor dit structureel probleem moeten bieden. Sociale Raad acht in de eerste plaats het schepencollege verantwoordelijk voor de malaise die er is ontstaan: "Het is quasi-onmogelijk geworden voor zowel de K.U.Leuven als privé-verhuurders om nieuwe studentenkamers ter beschikking te stellen van de Leuvense studenten." Ook het verdwijnen van studentenresidentie Terbank heeft de kotenmarkt geen goed gedaan.

Voor de buitenlandse studenten zouden met problemen kampen. Zij arriveren immers vaak pas in september in Leuven, wanneer de meeste kamers reeds bezet zijn. Dit jaar werden dan ook enkele gevallen gesignaleerd van buitenlandse studenten die tegen woekerprijzen een kot huurden of soms gedwongen waren om samen te hokken in één kamer.

Sociale Raad klaagt ook vooral het feit aan dat de initiatieven die de universiteit wil nemen, zouden worden tegengewerkt door het stadsbestuur. Twee projecten zouden reeds zijn afgewezen, waardoor er in ieder geval op korte tot middellange termijn weinig aan het groeiende tekort zal kunnen gedaan worden.

De studenten van Sociale Raad zijn daarom duidelijk tegenover zowel stad als universiteit: "Stop met lullen en presenteer een oplossing die de Leuvense studenten niet in de kou laat staan".

Toelatingsexamen arts en tandarts afschaffen?

In een gezamenlijk persbericht vragen Francis Van Loon en Benjamin Van Camp, de respectievelijke rectoren van de Universiteit Antwerpen en de Vrije Universiteit Brussel, dat het toelatingsexamen (tand)arts zo snel mogelijk zou worden afgeschaft. Sinds 1997 bestaat er op Vlaams niveau een toelatingsexamen voor de richtingen arts en huisarts. Dat examen is er gekomen omdat op federaal niveau de toegang tot deze beroepen wordt ingeperkt. Een teveel aan artsen zou ons systeem van gezondheidszorg immers onbetaalbaar maken. Deze zogenaamde contingentering maakt het noodzakelijk voor de Gemeenschappen om ervoor te zorgen dat er niet meer (tand)artsen afstuderen dan er eigenlijk in het beroep mogen instromen.

De rectoren van Antwerpen en Gent stellen nu vast dat het toelatingsexamen veel restrictiever is dan nodig. Zo studeren er ieder jaar maar 390 artsen meer af, terwijl dat er eigenlijk 420 mogen zijn. Bovendien wordt niet iedere arts ook effectief huisarts of specialist. Velen kiezen ook voor andere beroepen, zoals arbeidsgeneesheer. Buitenlandse studenten, vooral Nederlanders, keren meestal ook terug naar hun eigen land. Tot slot houdt het huidige quotum geen rekening met de evolutie dat er veel meer vrouwelijke artsen afstuderen die nu eenmaal statistisch gezien minder uren kloppen. Hierdoor dreigt er zelfs een tekort aan artsen te ontstaan. Voor de tandartsen is de situatie nog

dramatischer. Daar studeren er maar gemiddeld 25 af van de toegewezen 84 plaatsen.

Rector — en zelf ook arts — Benjamin Van Camp: "Er is eigenlijk nooit een probleem geweest met de artsen. De persoon die destijds de voorspellingen heeft gemaakt, geeft nu zelf ook toe dat er fouten zijn gemaakt. In Nederland breidt men trouwens op dit ogenblik de opleidingscapaciteit voor de artsenopleidingen uit of begint men snelloopleidingen arts in te richten. Bij ons blijven we op hetzelfde niveau steken." Ook minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten zou graag het toelatingsexamen opschorten, maar wacht eerst een initiatief op federaal niveau af, waar de quota zouden moeten worden verhoogd. In de Franse Gemeenschap is er al een tijdje geen beperking van de instroom meer, tot grote woede van minister van Sociale Zaken Frank Vandembroucke.

Nieuwe rectoraal adviseur gelijke kansen

Na het overlijden van de betreurde professor Bea Van Buggenhout, zocht de K.U.Leuven naar een nieuwe rectoraal adviseur gelijke kansen. Deze moet het beleid van de universiteit op het vlak van genderbewustzijn sturen. Het oog is gevallen op professor Reinhilde Veugelers, actief in het departement bedrijfseconomie en -strategie in de faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen.

In een interview in de *CampusKrant* stelt professor Veugelers dat het haar doelstelling is om het aantal vrouwelijke onderzoekers te vergroten. Hiertoe kan de rectoraal adviseur op diverse domeinen initiatieven ontwikkelen. Die wil ze nu in de eerste plaats in kaart brengen en op elkaar afstemmen. Zo bestaat er reeds sinds enkele jaren een Centrum voor Gelijke Kansenbeleid, maar werden er in de tussentijd ook andere initiatieven opgestart zoals het interfacultaire vak 'Gender Studies'.

De K.U.Leuven scoort over het algemeen ook zwak wat betreft de aanwezigheid van vrouwelijke onderzoekers onder de leden van het zelfstandig academisch personeel (ZAP). Reinhilde Veugelers beseft dat ze daar niet onmiddellijk iets aan kan doen, maar ziet toch vooruitgang. Van positieve discriminatie wil ze echter niet weten.

Studentengids vervangt LOKO-Vademecum

Vanaf volgend jaar zal iedere nieuwe Leuvense student bij zijn inschrijving een handige studentengids ontvangen die alle nuttige informatie over de stad, het studentenleven en de universiteit zal omvatten. De gids komt er nadat de stad, de universiteit en hogescholen én de studentenkoepel LOKO de handen in elkaar hebben geslagen om dergelijk project mogelijk te maken.

De gids vervangt daarmee de studentenbrochure van de Stad Leuven en het LOKO-Vademecum. Bij de diverse partners bestond immers de idee dat het bestaan van verschillende gidsen en de informatioevloed enkel maar de verwarring vergroten bij de nieuwe studenten. Tegelijkertijd verschijnt er ook een Engelstalige versie voor de buitenlandse studenten.

(tl)

Een economie tussen discipline en flexibiliteit

Tet begin van het semester is al enkele weken afgetrapt, en ook de blauwe maandagen doen weer hun intrede. Vorige week had het LSVV senator Paul De Grauwe te gast.

VLD-senator, professor 'Internationale Economie' aan de K.U.Leuven, bijna onderzitter van de Europese Centrale Bank (ECB), kandidaat-lid voor het directiecomité van de ECB. Van zo iemand valt te verwachten dat hij iets te vertellen heeft. Gelukkig bleek dat het geval. Met de door Jaak Gabriëls (VLD) tot 'professor Zonnebloem' gedoopte De Grauwe leverde het LSVV inhoud, en een echte liberaal. De Grauwes uiteenzettingen en ook de vragen van de toehoorders waren vrij economisch en specifiek maar daardoor van een hoog niveau.

Hij gaf een zicht op de problemen van de Amerikaanse en Europese slabakkende economie en de rol van de Greenspan (Amerikaanse centrale Bank) en Duisenberg (Europese Centrale Bank). De Grauwe merkte ook op dat de Amerikaanse situatie erger is dan de Europese omdat de Amerikanen veel meer geloofden en investeerden in de zeepbel die de 'nieuwe economie' van de ICT (Informatie en Communicatie Technologie) bleek te zijn. Daardoor verkeren veel bedrijven en particulieren in een schuldsituatie. Europa lijkt -- gelukkig -- 'slechts' met een tijdelijke periode van lage conjunctuur te maken te hebben. Algemeen merkte hij op dat economisch pessimisme *self fulfilling* is: als er geen vertrouwen is bij consumenten om uit te geven of bij bedrijven om te investeren zal de economie louter daarom al slabakken. Dat is nu aan de hand, mede door de kwestie-Irak.

GEDUPEERDE

Ook de Belgische politiek bleef niet onbesproken. Opvallend was dat De Grauwe toegaf dat "het Silverfonds een vorm van *window-dressing* is, het stelt niks voor in vergelijking met een versnelde schuldafbouw. Maar goed, politiek moet je ook verkopen en het fonds is voor niemand nadelig of verlieslatend." Buitenlandse bedrijven geld toestoppen om hen in België te houden vond hij zinloos: "Ford Genk gaat verdwijnen, let's face it". Beter is het volgens hem daar-

om een offensieve houding aan te nemen en hoogtechnologische bedrijven die hier wel een toekomst hebben, bijvoorbeeld spin-offs van de K.U.Leuven, te steunen. Dat is echter geen populaire beslissing, en politici brengen niet graag slecht nieuws, "dat merk je wel aan onze eerste minister," lachte hij. De winnaars van nieuwe sectoren komen niet op straat, terwijl verliezers van gedupeerde bedrijven dat wel doen. Die verliezers, zoals bij Renault-Vilvoordee, vinden meestal echter vrij snel een nieuwe job, zo beklemtoonde De Grauwe. Over het beleid van paars-groen en het project van de *actieve welvaartsstaat* sprak hij genuanceerd positief.

De Grauwe gaf ook heel wat kritiek op het Europese stabiliteitspact, dat inflatie moet tegengaan. Deze maatregel, gericht op landen als Griekenland, Italië, België -- landen met een hoge schuldratio -- houdt immers andere landen onder de knoet en bevordert de economie dan ook niet. "Europa laat zich leiden door de zondaars" meende De Grauwe. Het stabiliteitspact is dan ook niet gebaseerd op een klare economische analyse. Zowel op Europees als op Belgisch niveau pleitte hij voor flexibiliteit: beleidsmakers mogen zich niet teveel laten leiden door een verleden van schuldoopbouw: deflatie is immers erger dan inflatie. Dit wil uiteraard niet zeggen dat enige discipline niet nuttig kan zijn; daar kan onder meer de Europese Commissie een rol (blijven) spelen.

EMBARGO

Het programma werd echter vooral gevuld door de oorlog in Irak. De Grauwe veroordeelde het embargo tegenover Irak. Op die manier worden immers niet de machthebbers maar de bevolking getroffen. De elite kan bovendien profiteren van de handel in verboden goederen en de verantwoordelijkheid van de miserie van de bevolking afwentelen op de internationale gemeenschap. Anderzijds zou het opheffen van dergelijke sancties een verkeerd signaal geven.

Hoewel de oorlog vaak wordt gezien als een oorlog om olie, gaf De Grauwe duidelijke argumenten om dit te weerleggen. De Texaanse achtergrond van Bush, waar zo vaak naar wordt verwezen, heeft geen enkel voordeel bij toegang tot nieuwe olievelden en een dalende olieprijs. Bovendien maakt olie slechts 5 procent van de Amerikaanse economie uit. Daarvoor problemen in

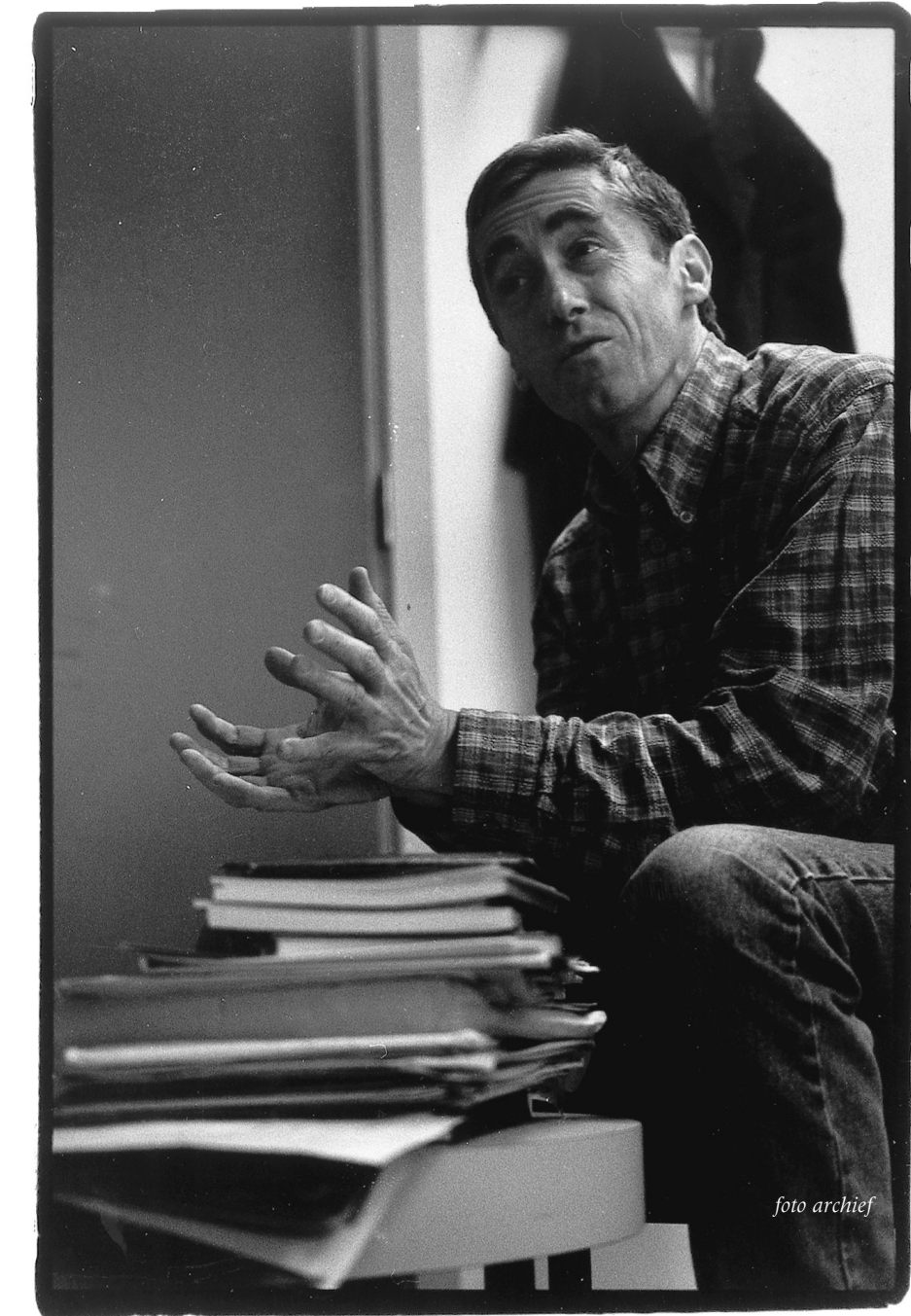

foto archief

andere sectoren riskeren door middel van een onvoorspelbare oorlog wijst niet op een rationele benadering gebaseerd op Amerikaans eigenbelang. Deze denkpiste typeerde De Grauwe laconiek als primitief marxisme. Daarentegen wilde hij de expansiedrang van de VS verklaren vanuit het trauma van *nine-levens* en het evangeliserende fundamentalisme dat Bush en een deel van zijn conser-

vatieve entourage kenmerkt: de strijd van Goed tegen Kwaad in de wereld. De Pax Americana. De Grauwe meende dat België hier een rol kan spelen door die irrationele gevoelens te nuanceren. Hoe dan ook zou een snelle oorlog, als die er moet komen, voordeliger zijn dan een lange situatie van onzekerheid zoals we die nu kennen.

Liaven De Rouck

Erasmusdagboek: Tapas rond het Alhambra

Ik studeer nu al een meer dan vijf maanden in Granada, historisch hart van Zuid-Spanje, om mijn opleiding Moderne Geschiedenis af te ronden met een aanvullend jaar. Daar heb ik nog geen moment spijt van gehad, want het leven is hier ietsje gevarieerder dan in Leuven. Granada ligt niet alleen in het warme zuiden, maar ligt ook onder de sneeuwtoppen van de Sierra Nevada. Op een veertigtal minuten sta je tweeduizend meter hoger en tot je knieën in de sneeuw, terwijl het strand van de Middellandse Zee zich op een uurtje zuidwaarts rijden bevindt.

De stad is zalig — eigenlijk een beetje een groot dorp — en je wordt er om de paar honderd meter geconfronteerd wordt met ofwel één van de werkelijk honderden kleine en grote *tapasbars* (bij elk drankje krijg je hier gratis een stevige hap, gaande van een *schel hesp* tot een bord stoofvlees-friet), ofwel een overblijfsel van het rijke stadsverleden. Granada was de laatste Moorse vesting in het vijftiende-eeuws Europa, zodat je hier een uitgebreide kruis-

ing tussen Arabische en christelijke cultuur terugvindt. De Sacromonte- en Albayzín-wijken, gelegen op de heuvels tegenover het monumentale Alhambra, zijn in wezen onveranderd gebleven sindsdien. Echt de moeite.

De unief is ongeveer tweemaal zo groot als die van Leuven, en ook hier maakt de studentenpopulatie een vijfde van de stadsbevolking uit zodat Granada echt een studentenstad is. Dit vertaalt zich onder meer in een sprankelend uitgaansleven. Dat is niet enkel een alleenrecht van de studenten, je zou je grootmoeder hier om twee uur 's nachts op straat kunnen tegenkomen. Ook in de rest van Spanje heeft Granada de reputatie een feeststad te zijn.

Buitenlandse studenten lopen hier met duizenden rond. Terwijl buitenlandse studenten in Leuven een aparte kolonie vormen en vooral in het Engels les krijgen, wordt iedereen hier gemengd en wordt er zonder uitzondering in het Spaans lesgegeven. In sommige lessen zitten voor meer dan driekwart buitenlanders. Sommige proffen houden daar rekening mee, andere helemaal niet. Plantrekken dus en contacten leggen. De enige toegeving die ze hier doen, is het woordenboek dat je mag meenemen op het examen. Gelukkig heerst er

een groot solidariteitsgevoel tussen de studenten.

Op een paar woorden die ik op vakantie heb meegepikt na sprak ik zelf geen Spaans, zodat ik van nul ben begonnen. De eerste lessen zit je meer bloemetjes te tekenen in plaats van notities te nemen, want dat lukt toch niet (de letter 's' wordt hier systematisch niet uitgesproken), maar na ongeveer twee maand zuchten en tandenknarsen begint het toch stilletjesaan te komen. Het gevoel dat je echt iets compleet nieuws onder de knie aan het krijgen bent, is wel heel belonend, moet ik zeggen.

Intussen zijn de eerste examens met succes afgelegd. Wat je hier ook ontdekt zijn de grote voordelen — jawel — van het Belg-zijn. In het internationale milieu waarin je je bevindt, levert het meertalig zijn vrijwel meteen een zekere status op. Ik mag meneer Pennings, mijn leraar Engels-Duits uit het middelbaar die ons destijds tot algemene ergernis wekelijks lastigviel met toetsen en dictees, op mijn blote knietjes danken. Het respect dat je krijgt is namelijk niet onaangenaam, en die andere talen helpen je bij het Spaans studeren.

Taalvaardigheid bepaalt ook grotendeels wie je vrienden worden, want dat hangt helemaal af van hoe goed je met

elkaar praten kan. Het is naar het schijnt een typisch Erasmusfenomeen dat je relatief weinig met *natives* in contact komt of blijft. Op mijn appartement woon ik samen met twee Britten en een Spanjaard. Een mooie combinatie, enkel een beetje vermoeiend bij het opstaan.

Vermits iedereen hier op zijn eentje is doet iedereen ook extra moeite om mensen te leren kennen en een nieuwe vriendenkring op te bouwen, waardoor je meteen niet meer alleen bent, maar wel je weg moet zoeken tussen de oppervlakkigheden die de massa met zich meebrengt. Voor heimwee is hier dikwijls geen tijd, al is het voor de mensen met een lief thuis niet altijd even makkelijk. Of je wil toegeven aan het libertijnse sfeertje dat hier dikwijls hangt, moet je zelf maar zien. Ik kijk in elk geval nergens meer van op.

Granada is een ideale Erasmusbestemming: groot, maar niet te groot. Massa's leuke avonden, lekker weertje, goede sfeer tussen de studenten en de proffen en de vele nationaliteiten maken het de moeite waard. Wie nog twijfelt om te vertrekken, heeft ongelijk.

Dries Theuwissen

"Wat is te snel?"

Iedereen kent nog wel de lessen seksuele opvoeding van vroeger waarin met veel gegniffel in de klas het verhaal over de bloemetjes en de bijtjes werd ontluisd. Ook aan de universiteit bestaan er vakken die ons volgens het programmaboek 'inzicht in de menselijke seksualiteit en het liefdesleven' willen geven. We keerden met rode oortjes terug.

De Goede Liekens in spe zijn in Aula Michotte duidelijk in de meerderheid tegenover de toekomstige Bo Coolsaets. De prof laat zich voor deze week verontschuldigen en laat de eer aan assistent Paul Elzin om een inleiding tot het begrip seksualiteit aan de studenten diets te maken. De docent gebruikt tijdens het college geen hulpmiddelen en doet het zonder micro. Wel kan hij goed overweg met het op-en-neerschurende bord en de overhead-projector. Zonder veel omwegen steekt hij van wal en omschrijft hij wat de doelstellingen zijn.

BEVREDIGD

De menselijke seksualiteit is een complex geheel en draait ook vaak rond de vraag of we ooit volledig bevredigd kunnen worden in ons leven. Mensen voelen zich ook onzeker over vrijen: "Wat is te snel" klaarkomen: na één minuut, na acht minuten, na een half uur? Het vak zal ook aandacht besteden aan stoornissen en afwijzingen,

zoals daar zijn bestialiteit, pedofilie en sodomie. De term *perversie* is overigens vervangen door het meer politiek-correcte *parafilie*.

De docent wil aan de hand van het "negenveldenmodel" de seksualiteit omschrijven. Hij vraagt of de studenten "in de groep gooien" wat zij associëren met seksualiteit. Na een kleine aarzeling steekt een studente op de eerste rij haar vinger op: "intimiteit". Het woord krijgt een plaats in een vakje op het bord. Het begrip "lust" is de volgende term. Een student op de achterste rij weet van aanpakken: "bevrediging". De zwoele stem op de eerste rij probeert nog eens: "macht en agressie". Nieuwsgierige tot verontwaardigde kreetjes vanuit de rest van het publiek zijn haar deel. Ook "geven en nemen" en "voortplanting" volgen nog. De docent vervolledigt zijn schema aan de hand van de beginletters. Zo blijkt de C op het

bord te staan voor het woord "clinisch" (*sic*).

Na dit woordenspelletje gaat de docent de historische toer op. In de negentiende eeuw hield men zich nog vooral bezig met het omschrijven van allerlei perversies die dan maar aan een "ziekte in de hersenen" werd verweten. Lange tijd blijft er echter een taboe op de seksualiteit rusten. Zo haalt hij een boek aan uit 1930: "Het volmaakte huwelijk". Geschreven door een zeventigjarige, Nederlandse gynaecoloog op rust, betoogt in dit werk dat een goed huwelijk gebaseerd is op de kunst van het gelijktijdig klaarkomen. Het fameuze onderzoek van Kinsey, gebaseerd op interviews met Amerikanen in de jaren-vijftig, krijgt uiteraard ook een vermelding. Volgens de docent is het boek overigens te vinden in De Slegte; allen daarheen dus!

SEKSTHERAPEUTJE

De zaal wordt een beetje rumoerig wanneer de kaap van een uur is gepasseerd. De pauze wordt ingeluid. In de rij achter mij speelt men sekstherapeutje en klagen twee studentes tegen elkaar over hun liefdesleven: "Ik heb soms begrip nodig". Hopelijk kunnen de colleges deze deerne in nood helpen. Tijdens het tweede deel gaat de docent meer de klinische toer op, met zijn zeer geil klinkende "psychosomatic circle of sex". Daarin wordt seksualiteit gezien als een wisselwerking tussen stimuli en het menselijk lichaam.

Zo weet hij te vertellen dat

mensen die viagra gebruiken, klagen over blauwzicht omdat er veel fosfor in die blauwe pilletjes zit. De docent doet ook nog een schokkende, persoonlijke onthulling: "Wanneer we opgewonden raken, krijgen we een erectie en wordt onze vagina vochtig." De docent kondigt ook aan dat in één van de komende lessen nog eens de werking van de pil zal worden toegelicht, omdat de kennis hierover blijkens de vragenlijst bedroevend laag is. "Anders gaan er nog accidenten gebeuren".

VOORTPLANTINGSORGANEN

De pogingen om de voortplantingsorganen nog eens van dichtbij te bekijken, mislukt omdat de docent de slides niet onmiddellijk terugvindt. Vijf minuten voor het einde toert de docent dan toch nog de bekende tekeningen uit de biologieles van vroeger op het scherm. Nog even probeert hij een kleine quiz te organiseren, maar er komt maar weinig respons. De dames en heren in de zaal voelen er blijkbaar weinig voor om nog op vrijdagavond op zoek te gaan naar de g-spot. De docent kondigt dan maar aan dat zowel hijzelf als professor Demyttenaere zich de week erop in het buitenland zullen bevinden en er dus geen les zal zijn. Geeft niet, denken we, we doen het wel met de *Flair!*

Thomas Leys

Steekkaart Seksuele psychopathologie

Docent? drs. Paul Enzlin (titularis: prof. K. Demyttenaere)
Wanneer? Vrijdag 28 februari van 14u07 tot 15u59
Pauze? 15u07 tot 15u17
Waar? PSI 91.93 (Aula Michotte)
Wie? Een hondertal studenten uit de 2de licentie Familiale en Seksuologische Wetenschappen, 1ste en 2de licentie Klinisch Psychologie en de 1ste licentie Criminologische Wetenschappen (keuze)

Middelpunt

Irak-crisis

PROTEST TEGEN DE OORLOG

Meer betogingen op stapel

Terwijl de coalitie rond de Verenigde Staten op het punt staat Irak aan te vallen, voert ook de anti-oorlogsbeweging haar manifestaties op. In de komende weken plannen verschillende organisaties acties en betogingen in Brussel. Ook in andere steden overal ter wereld worden voorbereidingen getroffen voor protestmarsen.

Internationale waarnemers verwachten de aanval op Irak midden maart. Op zaterdag 15 maart is het alvast betogen geblazen in Brussel. Om 14u wordt er verzameld aan het Noordstation voor een mars over de centrale as van de hoofdstad. Tegelijkertijd zullen er mensen de straat opgaan in Parijs, London, Berlijn en heel wat andere Europese steden. Delegaties van meer dan 25 landen hebben op een vergadering van de internationale Stop the War coalitie beslist om gedurende de hele maand maart te protesteren. Het gamma acties reikt van klassieke betogingen tot blokkades en een heus virtueel mail-bombardement op het Witte Huis.

Nog spectaculairder wordt de Actie Alarm. Hoewel georkestreerd vanuit eerder stevig linkse hoek, wordt Actie Alarm al door het bredere Anti-Oorlogsplatform gesteund. Op de dag dat de oorlog uitbreekt wil men zoveel mogelijk sirenes in het ganse land doen loeien. Daarna volgen betogingen in een aantal Belgische steden (zie kader). In Leuven wordt er om 19u verzameld voor het stadhuis. In Brussel is er een actie gepland

om 17u voor de ambassade van de Verenigde Staten. De eerste zondag na de bombardementen is er tot slot weer een nationale betoging in Brussel om 14u.

VLAGGEN

Het spervuur aan acties moet het ongenoegen van de Belgische bevolking laten blijken over wat sommigen beschouwen als het begin van de Derde Wereldoorlog. Wat ook duidelijk wordt, is dat de anti-oorlogsbeweging haar strategie aanpast. Er wordt uitgegaan van het feit dat er gevochten zal worden in Irak. Onder andere de Actie Alarm moet de beweging toelaten om daar een krachtdadig antwoord op te bieden. Ondertussen duiken ook in het Leuvense straatbeeld meer en meer affiches op met slogans als "Wij willen geen oorlog! In geen geval". Taalkenners wijzen er op dat deze dubbele ontkenning eigenlijk een oproep voor een oorlog in plaats van tegen de oorlog.

Ook een witte vlag (of de Milanese regenboogvlag met het italiaanse woord "pace", vrede) aan de voorgevel is een van de nieuwe manieren om het ongenoegen te ventileren. Mensen dragen ook witte lintjes om te protesteren. De vraag blijft uiteraard of de internationale krachtmetingen die gaande zijn enige belangstelling hebben voor wat op straat gebeurt. Een retorische vraag waarop het antwoord spijtig genoeg enkel negatief zal zijn.

Ruben Dewaele

Studentenstandpunt tegen de Oorlog

Een oorlog tegen Irak hangt al maandenlang in de lucht en kan op elk ogenblik uitbreken. De Amerikaanse president laat hierover nog weinig illusies bestaan. Een oorlog brengt altijd ettelijke onschuldige slachtoffers met zich mee: kinderen, ouderen, mannen en vrouwen sterven, vluchten of verhongeren. Nochtans hebben zij hoegenaamd niets te maken met de politieke spelletjes van hun leiders.

De meerderheid van de Leuvense studenten spreken zich voor volgend standpunt tegen deze oorlog uit. Wij spreken ons in de huidige situatie (op 7 maart) uit tegen de eigenwijze oorlogsretoriek van de Verenigde Staten en steunen elk vredesinitiatief dat deze penibele situatie kan ontwijpen. Deze oorlog is een preventieve oorlog. Gesteld dat wij nog enig respect kunnen opbrengen voor de angst van de Amerikaanse bevolking sedert de aanslagen van 11 september, aanvaardden wij geenszins het zwart-wit-verhaal van de Amerikaanse regering dat elke criticaster diaboliseert. De angst na 11 september geeft Amerika geen vrijbrief om willekeurig en ongeargumenteerd een andere staat aan te vallen.

Bovendien zal een oorlog tegen Irak de onstabiele situatie in het Midden Oosten alleen maar verergeren en de anti-westerse gevoelens er alleen maar versterken.

De massale wereldwijde betogingen van 15 februari geven aan dat wij niet de enigen zijn die er zo over denken. Wereldwijd gaven 10 miljoen mensen blijk van hun ongenoegen. In België tonen peilingen dat meer dan 80 % van de bevolking zich tegen deze oorlog verzet.

Wij hopen dat de wapeninspecteurs in Irak de kans krijgen hun werk uitgebreid en ongestoord kunnen verderzetten en zonodig Irak vredevol kunnen ontwapenen. Wij steunen dan ook elk initiatief dat vrede een kans geeft. We zijn verheugd over de initiatieven die de Frans-Duits-Belgische as neemt en genomen heeft. Wij hopen van hen en van elke andere redelijk denkende staat dat zij hun been stijf blijven houden en niet bezwijken onder allerhande bedreigingen die hen tot toegeven zouden verleiden.

Manifestaties tegen

de oorlog:

de kalender

Leuven: maandag 10 maart, 20u, Los Buenos, Actievergadering
Brussel: zaterdag 15 maart, 14u, Noordstation: Anti-oorlogsmanifestatie
Brussel: vrijdag 21 maart, Actiedag voor een sociaal en vredevol Europa.
De dag dat de oorlog uitbreekt:
Antwerpen: 17u, Grote Markt voor het stadhuis
Brussel: 17u, Ambassade van de Verenigde Staten
Charleroi: 16u, Monument Jules Destrée, Rue de la Montagne
Gent: 19, 't Zuid (Woodrow Wilsonplein)
Luik: 17u, St Lambertplaats
Hasselt: 18u30, aan de McDonalds (Kuringersteenweg)
Leuven: 19u, voor het stadhuis.
Louvain-La-Neuve: 13u, Grand Place
Brussel: 14u, Noordstation De eerste zondag na het uitbreken van de oorlog
Meer info op www.geenoorlog.be

"Wij willen (g)een oorlog!"

Als u dit leest kan het zijn dat u al ettelijke nachten voor het groenflitsende CNN-scherm hebt gekampeerd. Anderzijds kan u ook gewoon nog steeds aan de toeg of in de betoging de zin en onzin van een oorlog aan het bediscussieren zijn. Met de regelmaat van de klok teisteren George Bush Jr, Saddam Hoessein, Kofi Annan, Gerhard Schröder, Louis Michel en nu ook Veto ons immers met al dan niet imperiale grootspraak over een oorlog in Irak.

De mogelijkheden zijn divers: geen oorlog, een oorlog op basis van een VN-resolutie, een interventie van de Verenigde Staten en bloedbroeder Verenigd Koninkrijk, de verbanning van Saddam, een nieuwe terroristische aanslag. Soldaten en bewijzen worden aan- en afgevoerd, VN-gezanten worden mis- of rondgeleid, raketten worden vernietigd of vervaardigd. Kortom: de Golfregio staat op springen en het wordt moeilijk door de tanks de woestijn te blijven zien. In afwachting van de reële ontwikkelingen organiseerden wij reeds onze eigen kleine Amerikaans-Iraakse confrontatie. Het resultaat is een verhelderend inzicht in een discussie die door zwart en wit beheerst wordt.

Onze eerste Amerikaan laat het afweten. We besluiten dan maar de straat op te gaan, op zoek naar een stukje Verenigde Staten in Leuven. Dat stukje vinden we in het Loyola International Nachbahr-huis in de Schapenstraat. Dit is een gemeenschapshuis van het Loyola College in Maryland en voorziet hoofdzakelijk Amerikanen, maar ook Spanjaarden, Polen, Italianen en Belgen van een degelijk kot. De eerste Amerikaan die we tegenkomen loopt niet echt warm voor een interview. Als blijkt dat hij zich niet meteen kan vrijmaken, helpt hij ons toch graag aan een landgenoot en na een paar rondjes onderhandelen hebben we prijs.

Alyssa Preston is een 21-jarige Amerikaanse uit Chicago, die in Maryland studeert en sinds augustus in Leuven verblijft om zich op politieke wetenschappen, Engelse literatuur en kunstgeschiedenis te storten. Ze is heel bereidwillig om over de kwestie te praten, maar waarschuwt op voorhand dat ze een gematigd standpunt inneemt en geen experte is. Een foto bij het artikel ziet ze niet zitten.

Veto: *Kende je België al voor je naar hier kwam en hoe ben je hier terecht gekomen?*

Alyssa Preston: «Natuurlijk kende ik België! Het is een van de kleinere EU-landen, naast grote landen als Duitsland, Frankrijk, Spanje. De focus in de media ligt dus eerst op die landen en dan pas op België, maar onze universiteit bezit verschillende huizen in Europa en zo ben ik hier samen met een hele groep medestudenten terechtgekomen. Vroeger hebben we nog de Vlaamse primitieven bestudeerd en nu leer ik zelfs Nederlands.»

BETOGEN

Veto: *Hoe sta je tegenover de houding van je regering in de kwestie-Irak?*

Alyssa: «Op dit moment ga ik niet akkoord met het buitenlandse beleid van de Amerikaanse regering. Ik ben op 15 februari zelfs samen met enkele andere Amerikanen en Canadezen in Brussel gaan betogen. Amerikanen weten namelijk niet meer dan andere mensen, ondanks de spionnen die men beweert te hebben. Als echter blijkt dat Saddam werkelijk wapens heeft en ze dreigt te gebruiken, dan moet er iets gebeuren, maar wel onder de vlag van de Verenigde Naties. Nu oorlog voeren is veel te voorbarig: de verhoudingen met Noord-Korea zijn mogelijk zelfs gevaarlijker.»

Veto: *Ben jij een uitzondering?*

Alyssa: «Ja en nee. Het hangt van zo vele zaken af. Ik ben nu natuurlijk al lang niet meer thuis geweest, maar ik volg wel de Amerikaanse en de Europese pers. Jonge mensen en de intellectuele elite zijn hoofdzakelijk tegen een oorlog, maar ook de regio waar je woont speelt een rol: de oost- en de westkust zijn eerder liberaal, het centrum van de Verenigde Staten is eerder conservatief. Het hangt er ook van af of je een broer of zus in het leger hebt, enzovoort. In Loyola is de verhouding ongeveer fifty-fifty: hier zitten Amerikanen met een *Stars and Stripes* op hun kamer en er zijn er die resoluut tegen de oorlog zijn.»

Veto: *Speelt het feit dat jij in België verblijft een rol in je mening?*

Alyssa: «Zeker niet. Ik maak hier wel kennis met het Europese perspectief en merk dat de opvoeding en het waardensysteem toch sterk verschillen van het Amerikaanse perspectief. Daarom is het soms ook moeilijk om bepaalde ideeën van mijn Belgische vrienden te begrijpen. Ik denk dat veel mensen eens naar de andere kant zouden moeten gaan om er te leven. Soms word ik veroordeeld door mensen die

nog nooit in de Verenigde Staten geweest zijn. Mede daarom doe ik nu de moeite om naar hier te komen en Europeanen beter te leren begrijpen. Maar ook als ik nog in de Verenigde Staten leefde, zou ik tegen de oorlog geweest zijn.»

Veto: *Zijn er dan veel misverstanden van Belgen over Amerikanen en omgekeerd?*

Alyssa: «Ja! Of toch tot op een zekere hoogte. Ik denk dat veel Belgen tegen Bush zijn en niet tegen de Amerikanen. Verschillende van mijn proffen hebben me dat gezegd, maar ik weet niet of ik dat helemaal moet geloven. Niet dat ik denk dat Belgen tegen Amerikanen zijn, maar er zijn gewoon grote culturele verschillen die soms met elkaar botsen. Ik geloof wel dat de meerderheid van de Belgen tegen Bush is. Ik heb hem ook niet graag; ik heb zelfs niet op hem gestemd.»

FRIETKOT

Veto: *Hoe komt het dat er zo'n grote Amerikaanse invloed op onze cultuur is terwijl we ons politiek zo sterk verzetten?*

Alyssa: «Ik denk dat je die dingen gescheiden moet houden: entertainment is slechts entertainment. Als je het over politiek hebt, dan heb je het over iets heel persoonlijks, zelfs voor een kind. Het gaat over de dingen die je leert op school en rond de eettafel. Maar ik vind het inderdaad heel interessant om te zien hoe die amerikanisering evolueert, hoewel ik denk dat het in België nogal meevalt; het is veel erger in andere delen van de wereld.»

Veto: *Heeft het schoolsysteem iets te maken met die wederzijdse onwetendheid?*

Alyssa: «Omdat mijn grootouders uit Europa geëmigreerd zijn, ben ik een uitzondering, maar Amerikanen leren inderdaad veel minder over de Europese geschiedenis, dan bijvoorbeeld Belgen over de Amerikaanse geschiedenis. Ik denk dat daar twee redenen voor zijn. Ten eerste zijn de Verenigde Staten zoveel groter en gebeurt er ook zoveel meer dan in België. Ten tweede kennen de Verenigde Staten een geschiedenis van isolatie en doen ze nog altijd weinig mee aan internationale overeenkomsten zoals...»

Veto: *Kyoto?*

Alyssa: «(lacht) Die noemen Europeanen altijd! Het is gewoon een redelijk jong land waar geschiedenis niet zo'n grote rol speelt.»

Veto: *... en kan een relatief jong land dan niet leren uit de geschiedenis van zijn omgeving?*

Alyssa: «Ja, maar de Verenigde Staten hebben zich ook moeten afzetten van Europa en dat zal nog altijd meespelen. Bovendien beschouwen de V.S. zich nu als een supermacht en dat brengt misschien een beetje arrogantie met zich mee. De moderne communicatie moet hier een belangrijke rol gaan spelen, maar er is nog veel werk aan de winkel. Ik vind niet dat de Amerikaanse stem zwaarder mag doorwegen dan die van een ander land, maar ik denk wel dat dit zo geëvolueerd is. De gelijkheid tussen alle landen is een utopie. Landmassa doet er niet toe, maar politieke invloed wel. Zo is het nu eenmaal. Dat zal wel veranderen met de éénwording en de uitbreiding van de EU: Europa begint meer met één stem te spreken, op Groot-Brittannië na soms (lacht).»

Veto: *Hoe hebben jullie gereageerd op de weigering van België, Duitsland en Frankrijk om in een oorlogslogica te stappen door militair materiaal naar Turkije te sturen? Op het nieuws kregen we bijvoorbeeld beelden te zien van een leeg frietkot in New York en het Belgische leger werd er afgedaan als een bende amateurs.*

Alyssa: «Waar? Was dat in een humoristisch programma? Amerikanen verbinden Belgen zelfs niet met frieten; ze denken dat dat Frans is. Ik wist zelf ook niet beter voor ik naar hier kwam. Nee, Amerikanen denken meer van: 'Het zijn Duitsland, Frankrijk, en België die zo reageren.' In die volgorde. Dat heeft dan te maken met de grootte en de militaire macht van België. Hier in Loyola hebben we erover gediscussieerd en de meesten konden het standpunt van België wel begrijpen. Maar er was toch een beetje angst voor negatieve gevoelens van Belgen tegenover Amerikanen.»

Veto: *Heb je je ooit bedreigd gevoeld?*

Alyssa: «Nee. We hebben gewoon hetzelfde gedaan als altijd. Ik voel me alleen zelfs veiliger dan in groep, want er zijn elders wel al georganiseerde reacties geweest tegen groepen Amerikanen. De Amerikaanse veiligheidsdienst geeft richtlijnen over waar we niet naartoe moeten reizen en er is een website met de laatste berichtgeving over de situatie in alle landen, maar voor België is alles in orde.»

WERELDOORLOG

Veto: *Een ander hot item in sommige Amerikaanse en Britse media was de ondankbaarheid van het Europese vasteland voor de interventie in de twee wereldoorlogen. Zou zoiets nog een rol mogen spelen?*

Alyssa: «Daar heb ik nooit iets van gehoord en ik vind niet dat dat een rol zou mogen spelen. Maar het is niet zo lang geleden, dus. Dat is alles wat ik erover kan zeggen. Oudere mensen die de oorlog hebben meegemaakt zullen daar wellicht anders over denken dan jonge mensen.»

Veto: *We willen nog één ding weten: komt er een volgens oorlog?*

Alyssa: «Ik denk het wel. Ik hoop natuurlijk van niet (slaat de ogen op en maakt een vluchtig kruisteken), maar ik denk het wel. Op dit moment is er geen reden om een oorlog te voeren, maar Saddam is een spel aan het spelen van toegeven en tegenwerken en dat zal niet blijven duren.»

Veto: *sprak zij met apocalyptische voorzienigheid!*

Joris Beckers
Katayoun Alidadi

'VREDESLOPER' JAN VAN DROOGENBROECK

Verbazing en af...

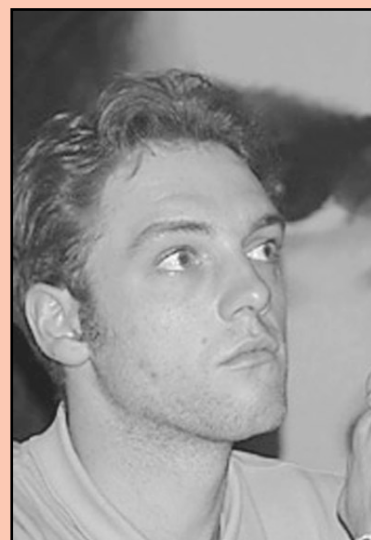
Wie dacht dat Leuven zijn studerende zonen zou uitschieten naar het anti-oorlogsfront, vergist zich. Het zijn niet alleen de studenten die het voortouw nemen. Dat bewees 'vredesloper' Jan Van Droogenbroeck.

U herinnert zich vast nog 15 februari jongstleden, toen zo'n vijftigduizend mensen op straat kwamen om in Brussel te betogen tegen een oorlog. Diezelfde dag vertrok Jan Van Droogenbroeck met zo'n 50 andere jongeren naar Irak. Het initiatief ging uit van de Molenbeekse sportclub 'Firegym', waar heel wat allochtone jongeren samenkomen en waar de kwestie dan ook brandend is. De week erna, 22 februari, is Jan terug geland in Zaventem. De 22-jarige metser uit Kessel-Lo is tevens lid van de jongerenbeweging 'Change the World' en 'Stop United States of Aggression' (*Stop USA*).

Jan kreeg het pacifisme van jongsaf aan ingelepeld: "Ik ben opgevoed in een internationale geest. Toen mijn ouders zowat mijn leeftijd hadden betoogden ze mee tegen de oorlog in Vietnam. Ze waren ook actief in de derdewereldbeweging. Ook vandaag moeten wij ons steentje bijdragen om de oorlog te stoppen". Daarom engageerde hij zich in de anti-oorlogsbeweging, zoals *Stop USA*, omdat hij meent dat de publieke opinie een grote rol kan spelen in de evolutie van het conflict.

SADDAM CITY

Door naar Irak te gaan wilde hij dan ook zijn solidariteit betuigen in hun strijd tegen de oorlog en de hegemonie van de Verenigde Staten. Maar ook wilde hij "het leven van de mensen in Irak leren kennen. Ik wil weten hoe ze zich voelen, hoe ze naar de wereld kijken en hoe zich voorbereiden op deze nieuwe oorlog". En Jan viel van de ene verbazing in de andere ontgoocheling. Verbaasd omwille van de moed van de Irakezen, die de oorlog zien als het verlengde van het economische embargo dat zich overal laat voelen. Jan was ook verrast door de openheid die hij mocht ervaren in

"Het doel heiligt de middelen?"

Irak-crisis

Met een blik van overtuiging bracht ze haar verhaal. Dat verhaal begon in angst en ontevredenheid, maar eindigde in hoop en afwachting. En daar zit President Bush voor iets tussen. Tegenover de Amerikanen zijn de vooroordelen groot, maar tegen een oorlog in Irak ook. De Irakese studentin Susan Said, *right here* in Leuven, hoopt op oorlog in haar land. Niet om de destructie en mensenschade, maar om de bevrijding en nieuw leven.

EMBROECK TERUG UIT BAGDAD

afgrijzen

wat een dictatuur heet te zijn, zoals de afwezigheid van militairen en politie in het straatbeeld. Afwijken van het voorziene programma voor de erg arme wijk 'Saddam City' in Bagdad om daar met de bevolking te praten vormde geen probleem.

Verbaasd ook omwille van de openheid van het volk: de delegatie werd met open armen ontvangen en onbevooroordeeld tegemoet getreden, zonder enige vorm van rancune. De bevolking wilde graag contact met de bezoekers, om hen de realiteit te tonen en die op die manier kenbaar te maken in Europa. Voor die bevolking is niet Saddam de schuldige. Hij wordt grotendeels gesteund door zijn bevolking, en zelfs geprezen omwille van zijn vastberadenheid in deze moeilijke situatie. Jan benadrukt het onderwijs en de gezondheidszorg als belangrijke verwezenlijkingen van Saddam. Toch is de situatie in ziekenhuizen tegenwoordig erg schrijnend.

En daarmee is de echte schuldige gevonden: het economische embargo, dat zich overal laat voelen. Deze zijde van de realiteit van dichtbij meemaken was voor Jan een erg choquerende ervaring. Het volstaat de cijfers van ondervoeding en (kinder)sterfte te raadplegen om dit te kunnen beamen. Wat ook de waarheid is, dit maakt duidelijk dat sancties Saddam niet uit het zadel zullen halen, maar integendeel zijn positie versterken.

De tocht is voor Jan zeker niet zinloos geweest: hij is nog meer gemotiveerd om zijn verhaal en dat van alle Irakezen te vertellen, gezien door de niet-westerse bril waarmee de Irakezen hem tegemoet traden. Ook als signaal van verbondenheid tussen de derde wereld en de Westerse tegenstanders van een oorlog is de Vredestoet belangrijk geweest. Want omgekeerd zijn de Irakezen ook op de hoogte van de betogingen en de publieke opinie in Europa. Zulk verzet is voor hen een hart onder de riem. Jan en de anderen zijn dan ook van plan Irak in april nogmaals te bezoeken.

Lieven De Rouck

Een uitgebreider verslag op www.firegym.be

Amerikanen vind je op elke spreekwoordelijke hoek van Leuven. Een Irakese te pakken krijgen bleek minder evident. Aan het Instituut voor Levende Talen volgt de 24-jarige Susan Said het hoogste niveau Nederlands en is vastbesloten volgend jaar de studie Politieke en Sociale wetenschappen aan te vatten. Ze komt van ver: na de Golfoorlog vluchtte haar familie uit Irak, in Duitsland kregen ze asiel en ze trouwde en vergezelde haar echtgenoot naar Leuven.

Susan Said: «Ik ben van Noord-Irak afkomstig, dus ik ben Koerdisch. We leefden in een stad ongeveer vierhonderd kilometer van Bagdad. Dat gebied, waar zo'n vijf miljoen Koerden leven, geniet nu relatieve autonomie, maar stabiel zou ik het niet noemen. Vanaf de Golfoorlog in '90-'91 is de macht van Saddam aan het afbrokken. In het Noorden vormen de *Democratische partij* van Barzani en de *P.U.K.* van Talebani een regering, die door de Verenigde Naties is erkend. Saddams soldaten zitten daar zelfs niet meer. De sjiëtische bevolking, die de overgrote meerderheid vormen, steunt hem ook niet meer. Enkel in het centrum heeft hij nog macht, maar dat komt door zijn schrikbewind en vriendjespolitiek. Ik denk dat negentig procent van de bevolking niet achter Saddam Hoessein staat. Er zijn ook die vluchtelingen die hem verafschuwen.»

Veto: *Hebben wij hier een verkeerd beeld van de Irakese bevolking?*

Susan: «In en rondom Bagdad en in de steden waar Hoessein nog greep op heeft, durven mensen niet luidop te praten. Ze durven gewoon niet. Ze moeten wel zeggen "wij zijn voor Saddam en tegen die oorlog" omdat ze Saddam vrezen. Zeker in de media. Hij is een machtig man, nog steeds. Er is van democratie geen sprake en mensen mogen niet voor hun mening uitkomen, maar in bepaalde kranten wordt hij als een held afgebeeld. De economie vormt ook een probleem. Daardoor is de politieke situatie, ook in Noord-Irak, niet stabiel.»

OFFER

Veto: *Ken je nog Irakezen in Leuven?*

Susan: «Ja, we staan in contact met elkaar. De groep telt zo'n tweehonderdvijftig mensen rondom Leuven. Af en toe komen we samen, op feestdagen zoals op 21 maart, dan vieren we *Nowroez* (Nieuwjaar). Het is vanzelfsprekend dat we dan over politiek beginnen te praten.»

Veto: *Hoe kijken jullie naar de oorlogssituatie in Irak?*

Susan: «(haalt opgelucht adem)We zijn echt blij over die situatie, echt waar. Dat is waar we al zolang op wachten, op wat er uit die oorlog zal komen. Er zullen offers gebracht moeten worden en slachtoffers vallen. Maar wat er dan kan komen, daar zijn we blij om, we hebben lang gewacht. Er zal een dag komen dat Saddam geen macht meer zal hebben.»

Veto: *Je wil oorlog?*

Susan: «We zijn verplicht het te accepteren, er is geen andere oplossing. Vanuit het land gaat het niet. Er zijn al zoveel aanslagen en pogingen geweest, maar hij is te sterk. Het probleem is echter dat Turkije zegt dat het ook met de Amerikanen oorlog zal voeren. We willen niet dat de Turken in Noord-Irak binnenkomen, dat zullen we niet toelaten. Turkije heeft geen democratische regering en de Turken menen het niet goed met ons, ze willen de Koerden in Noord-Irak ontwapenen en een stukje van onze autonomie wegnemen. Afgelopen zaterdag hebben we daartegen betoogd.»

NAZI'S

«De Amerikanen en de Verenigde Naties, dat is iets anders want zij willen ons bevrijden van het dictatoriaal regime van Saddam. Datzelfde hebben de Amerikanen en de Verenigde Naties ook gedaan in de tweede Wereldoorlog. Ze hebben België, Frankrijk, en de rest van Europa bevrijd van

"Ik zie achter de ramen in Leuven bordjes hangen met 'wij willen geen oorlog'. Voor mij mag die G wel weg."

de Nazi's. Ook in Bosnië hebben de Amerikanen geholpen.»

Veto: *Zie je wat de Verenigde Staten in Afghanistan hebben gedaan ook zo?*

Susan: «Ja, we hebben gezien hoe de situatie toen was in Afghanistan. Er waren toen ook tegenbetogingen, maar de oorlog kwam er en nu is het er veel beter. Die oorlog heeft ook niet zo lang geduurd. Nu

krijgen die mensen tenminste te eten, kan je vrij in en uit het land en kan iedereen werken. Er is veel veranderd.»

KOLONIALISME

Veto: *Vrees je geen Amerikaanse regering in Irak?*

Susan: «Neen, de tijden van het kolonialisme zijn voorbij. In Afghanistan is de situatie anders. Dat land was erg onderontwikkeld. In Irak is het anders, in twee tot drie jaar kunnen we er bovenop raken. We zijn een rijk land; we hebben olie. Er zijn kandidaten genoeg om aan de macht te komen en zij zullen elke dag met de Amerikanen vergaderen om een democratische regering te vormen. Er zal niet onmiddellijk een volledige breuk

komen met de regering van Saddam, want de situatie moet stabiel te verkrijgen zijn. Ook Noord-Irak zal vertegenwoordigd worden. Wij willen een federaal land opbouwen, want in Irak zijn er Koerden,

sjiëten, christenen. Het kan niet anders.»

Veto: *Wiltten jullie op termijn met de Turkse Koerden een onafhankelijk Koerdistan vormen?*

Susan: «Neen, wij Koerden van Irak hebben niets te maken met de Koerden in Turkije. We zijn al veel te lang uit elkaar. Wij hebben al die geschiedenis, die jaren tegen het regime van Saddam, dat dragen wij met ons mee. We begrijpen elkaar zelfs niet, we spreken een andere taal. Cultureel staan zij

dichter bij Turkije, terwijl wij Arabisch beïnvloed zijn.»

Veto: *Welk beeld heb je van Amerika?*

Susan: «Amerika gaat ons helpen. Er zullen in elk slachtoffers vallen, maar die vallen er nu ook; slachtoffers van Saddam Hoessein. Hij vermoordt

mensen, zo iets zullen die Amerikanen niet doen. Na die oorlog zal het dan eindelijk stoppen. Wie gaat ons anders helpen? Ik denk niet dat die oorlog lang zal duren, niet veel mensen zullen voor Saddam willen vechten, ze zijn niet overtuigd genoeg.

Ik geloof niet dat ze het voor de olie doen. En dan nog, zelfs als ze er twintig procent van nemen, dan zijn we tenminste vrij, hebben we er iets aan.»

ISLAM

Veto: *Waarom heeft Amerika zo lang gewacht?*

Susan: «Saddam is al dertig jaar aan de macht en er is bijna continu oorlog, eerst met Iran, dan met Koeweit, dan met de Koerden. Tien jaar geleden heeft Saddam in Allal-Djazis chemische wapens gebruikt tegen de Koerden en zesduizend mensen vermoord. Toen heeft Amerika niets gezegd. Pas nu zeggen ze dat Saddam die wapens heeft en ontwapend moet worden, omdat ze met 11 september het gevaar hebben

ingezien. Wachten op een VN-resolutie? Ja, maar waarom? Ieder land is er toch tegen. Voor mij hoeven ze niet te wachten. Onlangs heeft Saddam Hoessein nog iemand van zijn regering terechtgesteld omdat die man voorstelde een stap terug te zetten.»

Veto: *Je zegt dat hulp van buitenaf noodzakelijk is om het regime van Saddam omver te gooien. Had je niet liever dat de hulp uit islamitische staten in het Midden-Oosten zou komen?*

Susan: «Nee, omdat Irak geen islamitische regering nodig heeft. En, welk islamitisch land? Enkel Amerika kan het. De grootste macht in de wereld. De Arabische staten zijn te verdeeld en tot nu hebben zij niets ondernomen.»

Veto: *Begrijp je het standpunt van België?*

Susan: «Ik zie achter de ramen in Leuven bordjes hangen met "wij willen geen oorlog". Voor mij mag die G wel weg. Wij willen oorlog. Ik heb al met veel mensen gesproken die er zo over dachten, maar dan blijkt dat ze eigenlijk niet weten hoe de situatie daar is. Waarvoor zij bang zijn, zijn de onschuldige slachtoffers. Maar onschuldige slachtoffers vallen er elke dag in Irak. Jullie leven in een vrij land en zeggen "wij willen geen oorlog", maar als je in Irak zou leven, zou je het wel begrijpen waarom ik zeg dat wij oorlog willen. Ik ben hier een vreemdeling, maar er is ten minste vrijheid. Het liefst zou ik natuurlijk in mijn eigen land wonen, maar dan in vrijheid en stabiliteit.»

Katayoun Alidadi
Joris Beckers

Foto's studentenprotest in de Verenigde States: Ann Welvaert en Elke Ghesquiere

WIE IS WIE BIJ...

CONCRETE JUNGLE?

"Ook in mijn vrije tijd is het al muziek wat de klok slaat"

Vorige week beten de mensen achter het literatuurprogramma Volta! de spits af in deze nieuwe rubriek. Om wat variatie in het menu te brengen werd er deze week gekozen voor een muziekprogramma op Scorpio, met name Concrete Jungle. Wie is de man achter het programma en vooral, wat drijft hem om zo fanatiek bezig te zijn met muziek? Veto klopte aan op de deur van Scorpio en vroeg het aan Jeroen Joly, de man achter de draaitafel.

Jeroen Joly: «Ik ben al van jongsaf met muziek bezig en wou dat ook aan andere mensen laten horen. In 1993 heb ik een programma-aanvraag ingediend omdat ik zin had om in de vakantie een radioprogramma te presenteren. Ik heb eerst een stemtest moeten doen die oké bleek en sindsdien heb ik mijn eigen programma op Scorpio. In het begin was dat nog een mengeling van verschillende muziekstijlen, sinds 1995 is dat een Drum & Bass programma geworden.»

Veto: *Op basis van wat kies je de muziek die je draait in Concrete Jungle?*

Jeroen: «Meestal draai ik de laatste nieuwe releases. Ik had me voorgenomen om regelmatig ook oudere platen te laten terugkomen maar daar kom ik niet toe. Negentig procent van wat ik draai zijn nieuwe platen of platen die het op dat moment erg goed doen.»

AUTOMATISME

Veto: *Stel je elke week een nieuw programma*

samen?

Jeroen: «Ja en neen. Elke week zitten er nieuwe platen tussen maar zijn er ook heel wat oude die terugkomen. Op drie uur tijd draai ik ongeveer tachtig platen. Als ik goed op dreef ben draai ik er dertig per uur maar drie uur aan een stuk hou ik dat niet vol. Omdat ik ook al zo lang bezig ben met muziek is het een soort automatisme geworden en hoef ik niet al te veel tijd te steken in de voorbereiding van Concrete Jungle.»

Veto: *Waarom wordt er in het programma niet gepresenteerd?*

Jeroen: «Ik kan onmogelijk én draaien en de platen aaneen praten. Als er zich een goede presentator aandient die genoeg kennis heeft van de muziek die ik draai is die altijd welkom. Maar tot nu toe heeft er zich nog nooit iemand aangeboden.»

Veto: *Ligt de muziek die je draait in Concrete Jungle in de lijn van je eigen muziekvoorkeur?*

Jeroen: «Ja. Ik ben dagelijks met Drum & Bass bezig in de platenzaak waar ik werk. Ook in mijn vrije tijd is het al muziek wat de klok slaat want buiten Concrete Jungle draai ik onder de naam **Wontime**. Ik treed op op fuiven en evenementen over heel België, heb tientallen keren in de Silo gedraaid, een paar keer op 'ten days of' en ik heb ook al op een paar festivals gestaan zoals Pukkelpop en Dour. In het buitenland vlot het minder en heb ik nog maar een paar keer opgetreden.»

Veto: *Hoe vaak treed je op?*

Jeroen: «Dat varieert van periode tot periode. Gemiddeld draai ik twee keer per week.»

Veto: *Als je al zolang bezig bent met muziek moet*

je platencollectie wel enorm zijn.

Jeroen: «Ja. Ik verkoop ook niets. Ik ben al vroeg begonnen met platen kopen, er zit echt vanalles tussen. Het grootste deel is wel Drum & Bass maar ik kan ook andere genres appreciëren. Ik denk dat ik maandelijks wel zo'n 300 tot 500 euro aan platen uitgeef.»

NAAMBEKENDHEID

Veto: *Wanneer ben je met dj'en begonnen?*

Jeroen: «Toen ik begon bij Scorpio ben ik samen met de jongens van *Killa Tactics* die ook een programma hebben bij Scorpio (Table Tactics, nvdr) beginnen draaien op fuiven van Scorpio om wat naambekendheid te verwerven.»

Veto: *Is er een evolutie in je muzieksmaak?*

Jeroen: «Toch wel. Toen ik 14-15 jaar was luisterde ik vooral naar punk, daarna ben ik meer naar reggae en ragga beginnen luisteren. In 1994 waren liedjes met raggavocals en een junglenummer eronder echt een rage. Dat sprak me erg aan en ik wou daar meer mee doen. Ik ben er niet meer uit losgekomen en ben mee geëvolueerd met deze muziek. Het is een muzieksoort die een hele evolutie heeft gekend en die van alle soorten muziekgenres wel iets heeft geleend.»

Veto: *Is het nachtleven geen aanslag op je sociale leven?*

Jeroen: «Ja en neen. Doordat ik als dj werk ga ik sowieso al zo'n zeventig keer per jaar uit. Ik ken dus heel wat mensen in het nachtleven. Maar doordat ik ook overdag werk in de platenwinkel hou ik heel weinig tijd over om andere dingen te doen. Zolang het plezant

blijft, blijf ik zeker dj'en.»

VROUWEN

Veto: *Waarom zijn er zo weinig vrouwelijke dj's?*

Jeroen: «Daar heb ik geen sluitende verklaring voor vrees ik. Er zijn er inderdaad weinig. Ik denk dat het mannen meer gegeven is om te draaien. Niet dat ze het beter kunnen maar dat ze een grotere bewijsdrang hebben en dat via de muziek willen uiten. Ik bedoel hiermee niet dat dit de uiteindelijke beweegreden is van een dj. Ik denk toch dat deze bewijsdrang er onbewust iets mee te maken heeft.»

«Ik denk niet dat vrouwen per definitie slechter zijn in draaien dan mannen en dat er daarom minder vrouwelijke dj's zijn. Volgens mij is het voor een vrouw veel gemakkelijker dan voor een man om iets te bereiken in de muziekwereld mits ze technisch goed is. Een vrouwelijke dj is meer uniek dan een mannelijke hé. Hoewel ik eerlijk moet toegeven dat ik er in het begin ook wat kritisch tegenover zou staan.»

Veto: *Wat wil je nog bereiken?*

Jeroen: «Ik wil graag eigen muziek maken. Dat is het enige dat ik nog kan doen om nog meer te bereiken en iets te kunnen bereiken in het buitenland. In België heb ik uiteindelijk al overal gedraaid waar ik maar kan draaien. Het is voor mij ook een logische stap. Als je zo lang zoveel platen van anderen hoort wil je op de duur zelf ook eens aan muziek beginnen. Daar zijn we nu volop mee bezig. Het is nog niet voor morgen maar het komt wel in orde! (lacht)

Annick Lories

*Concrete Jungle kan je elke maandag beluisteren op Radio Scorpio (106 fm) tussen 22 en 01u.
www.radioscorpio.com*

Vlaamse
Gemeenschap

BIFFF 2003

21^e Internationaal Festival
v/d Fantastische Film
van Brussel

AUDITORIUM 44 & NOVA
14 > 29 MAART 2003

INFO: 02.204.00.13
www.BIFFF.org

Voorverkoop vanaf 25.02.2003
PASSAGE 44 & FNAC

Nestwarmte met een caritatief tintje

Iedereen is wel eens langs De Fietsbel gepasseerd, om zich vervolgens af te vragen wie daar huist of wat daar gebeurt. De Ichtusstudenten, een groep met om en bij de veertig 'leden', blijken daar sinds 1992 hun bijeenkomsten en activiteiten te houden. Ichtus Leuven zelf bestaat reeds een kleine dertig jaar. Deze jonge christenen, die katholiek noch protestants zijn, popelden om zich wat te profileren, omdat zij in Leuven weinig bekend zijn, of een wat vreemde reputatie genieten.

Per e-mail had ik geprobeerd een afspraak te maken met de verantwoordelijke(n) van Ichtus Leuven. Prompt werd ik uitgenodigd op hun gala-avond, die in het teken stond van de naastenliefde: de opbrengst zou integraal gaan naar een weeshuis in Badiceni (spreek uit: Baditchen), een Moldavisch dorpje. Onder andere een pastor en wat vrijwilligers zouden er zo financiële steun genieten.

LEKKERNIEN

Het ging er in ieder geval gezellig aan toe in De Fietsbel: bij het binnenkomen waaide de geur van wafels, pannenkoeken en warme chocolade je in het gezicht. Bij nader inzien blijken er zelfs groenteschotelletjes voorhanden te zijn. Zo'n dertigtal mensen verlustigden zich aan deze (goedkope) lekkernijen, onderwijl aan verschillende tafeltjes gezelschapsspelletjes spelend of gewoon een babbeltje slaand. Mijn ietwat argwanende ingesteldheid verdween dan ook vrij vlug: geen gepreek, geen mensen die mij aanklampten en probeerden te bekeren. Gerustgesteld trok ik op zoek naar wat antwoorden, en die kreeg ik uit monde van Stijn Achten (kringleider) en Eric Jonkers (gewezen voorzitter).

Veto: *Kunnen jullie Ichtus Leuven eens kort voorstellen?*

Eric Jonkers: «Ichtus is een christelijke studentenvereniging, niet gebonden aan een bepaalde kerk, maar samengesteld uit alle mogelijke denominaties. Deze studenten hebben eenzelfde christelijke geloof, dat gebaseerd is op drie grote pijlers: discipelschap, leiderschap en evangelisatie. Praktisch betekent dit het volgende: discipelschap staat voor het christelijk leven in de dagdagelijkse omgang; leiderschap houdt in dat we onderzoeken hoe men een studentenvereniging of kerk kan leiden, hoe we dingen structureel kunnen organiseren; evangelisatie ten slotte is de verkondiging: hoe deel ik mijn geloof met de ander? Hoe laat ik anderen weten wat ik vind van God en hoe ik sta tegenover de levensvragen. Op die drie vlakken willen we studenten helpen en willen we van elkaar leren. Daar komt het ongeveer op neer.»

SCHRIKKEN

«Onze basis is de bijbel. In die zin zijn we redelijk protestants getint. Maar wij schrikken er niet voor terug verschillende christelijke visies naast elkaar te leggen, zolang ze niet fundamenteel verschillen met wat de bijbel zegt. Er is dus ruimte voor verschillende meningen, voor debat.»

Veto: *Hoe gaan jullie praktisch te werk?*

Stijn Achten: «Ichtus is onderverdeeld in

verschillende kringen, elk met een kringleider. Deze kringen komen om de twee weken samen in De Fietsbel. Dat is een gebouw dat we huren van de christelijke zendingsorganisatie Agapè voor een symbolisch bedrag, en waarin een broodjeszaak en enkele studentenkamers zijn ondergebracht. Telkens organiseert een kring de activiteit voor de volgende week. Zo heeft mijn kring deze gala-avond op poten gezet. Er wordt dan ook tijdens die kringbijeenkomst gezongen en gebeden, er wordt een stuk uit de bijbel voorgelezen en besproken, en de actualiteit, zoals bijvoorbeeld Irak, die kan ook aan bod komen.»

BOUWVAL

«De avonden die een kring organiseert hoeven echter niet per se geestelijk te zijn. Het gebeurt ook dat wij gaan voetballen of zo. Het geestelijke is natuurlijk wel aanwezig, of we proberen het zo aanwezig mogelijk te hebben, maar het is geen verplichting. Zo hebben wij twee jaar geleden meegelopen met de vierentwintig-uren-loop — dit jaar hadden we te weinig mensen — om onszelf als groep wat bekendheid te geven. We droegen een Ichtus-T-shirt om als het ware mee te delen: 'Hallo, wij zijn Ichtus, wij zijn ook

in Ichtus, en voor discussie staan we steeds open. Concreet zegt u? We nodigen mensen uit voor ons kerst- en paasfeestje, houden dan een sketch of plaats een kort woordje, en de mensen die geïnteresseerd blijken, kunnen dan blijven komen. Maar straat-evangelisatie doen we niet zo veel. We houden wel af en toe een actie: zo hebben we eens luciferdoosjes uitgedeeld met een tekstje op, en een andere keer suikerbonen. We willen ons echter niet opdringen.»

ALCOHOL

Veto: *Het thema van een fuif die Ichtus Kortrijk organiseerde, was 'we say 'no' to drugs and alcohol'. Hoe bereik je daar in godsnaam studenten mee?*

Stijn: «Vanavond staat inderdaad geen alcohol op de kaart, maar het is niet dat wij dat als stelregel hanteren. Of liever: als mensen

lijk, geen alcohol, geen 'wereldse activiteiten',...

Eric: «Ik denk dat dat beeld deels onterecht is, omdat het te scherp en streng wordt voorgesteld. Ik denk trouwens dat een student niet altijd blij is met een leven waarin alles mag, waarin geen grenzen zijn. Iedere mens heeft grenzen nodig, waar hij vroeg of laat tegen aan loopt. Wij hebben een levensvisie met grenzen die vrij strikt bepaald zijn, maar waarin je wel een prettig en geborgen leven kan leiden.»

Veto: *Welke invloed heeft jullie geloof op de studies? Ik denk dan aan filosofie, aan de evolutietheorie...*

Stijn: «Als je een prof hebt die open genoeg is om in discussie te treden, zal ik dat zeker niet laten. Je moet natuurlijk wel je eigen ideeën hebben, en bestand zijn tegen kritische vragen. Maar ik hou van filosofie. Filosofie is niet per se slecht. Ik geloof in een postmoderne interpretatie van de bijbel (uitbundige lach).»

BIOLOGIEBOEK

Eric: «Het is belangrijk niet zomaar te geloven wat je van thuis uit hebt meegekregen. Zo heb ik hier moeten leren inzien dat het scheppingsverhaal, zoals het in de bijbel staat, niet waar gebeurd is. Ik heb mijn letterlijke interpretatie ingeruild voor een figuurlijke. De oorspronkelijke Hebreeuwse tekst was in dichtvorm opgesteld, niet in proza. Dat zegt veel over het waarheidsgehalte. Ik vind de boodschap die erachter schuilt veel interessanter. De bijbel is geen biologieboek. Maar als je hier straks eens rondvraagt, dan zul je merken dat

sommigen het wél letterlijk zullen interpreteren. Er moet in ieder geval over kunnen gediscussieerd worden. Test en denk na, zou ik zeggen.»

Na dit behoorlijk openhartige gesprek begeef ik mij onder het volk dat in het zaaltje nog steeds gezellig babbelt en spelletjes speelt. Bij rondvraag blijkt Eric overigens gelijk te hebben. Jessica, die pannenkoeken staat te bakken, zegt "van a tot z te geloven wat er in de bijbel staat, voor zover ik die gelezen heb." Ze gelooft absoluut niet in evolutie, en staat er ook niet voor open. Een zekere Elisabeth daarentegen vertelt mij trots dat ze een boek over evolutietheorie heeft gekocht, om zoveel mogelijk argumenten te ontdekken, die zij overigens eerder als bewijspunten voor de schepping ziet. *Know your enemy*, dus.

Ik zie iemand rondlopen die een armbandje draagt waarop staat: W.W.J.D.? Dit is de afkorting van *What Would Jesus Do?* en houdt in dat men, als zich een moeilijke situatie voordoet, de vraag stelt: hoe zou Jezus in zo'n geval gereageerd hebben? Bijna letterlijk een leidraad.

Rond tien uur begint een veiling: alle oude, uiteraard christelijke, boeken uit de Ichtusbibliotheek worden per opbod verkocht; de opbrengst gaat naar het eerder genoemde weeshuis. Enthousiast leest de 'veiler' stukjes voor en worden er mopjes gemaakt. De zaal doet vrolijk mee, maar het lukt mij niet om te delen in hun enthousiasme. Daarvoor komen ze op zo'n momenten wat te gesloten over: het is een vereniging die er een eigen, aparte levenswijze en hechte groepsband op nahoudt, maar naar 'de buitenwereld' toe weinig indruk zou maken. Ze zetten zich echter in voor hun naaste en dat is bewonderenswaardig. Ze bedoelen het dus goed, en bij mijn weten is er nog nooit iemand gestorven aan goede bedoelingen.

Hannes Dedeurwaerder

moeite hebben met die stelling, dan zullen wij ons wel aanpassen. Maar mensen die ons beter kennen, weten wel dat wij ook op café gaan.»

Eric: «Ik denk dat de meerderheid van ons op café gaat en wel eens alcohol drinkt. Wat in Kortrijk gebeurt, daar hebben wij niet zoveel mee te maken.»

Veto: *In hoeverre zijn jullie de bijbel trouw? Die zegt bijvoorbeeld dat een vrouw geen leiding mag geven, wat jullie, denk ik, niet navolgen, maar aan de andere kant verbiedt die ook seks voor het huwelijk. Daar houden jullie dan wél weer aan vast. Waar trekken jullie dan de grens?*

Stijn: «Wat dat eerste betreft: mijn lief is kringleidster. Dus dat is iets dat wij niet volgen, omdat we geloven dat het hier om een cultureel iets gaat, dat in onze huidige maatschappij niet meer zou passen. Het is niet expliciet gelinkt aan het geloof. In sommige kerken wordt dat misschien bediscussieerd, maar seks voor het huwelijk niet. Daar is iedereen het over eens. Het is ook iets speciaals, een huwelijk. Een relatie kan je ook veel gemakkelijker stoppen. Seks hoort in een huwelijk, omdat het er een meerwaarde aan verleent. Het komt er het best tot zijn recht. Ik zou niet graag hebben dat mijn lief al eens seks heeft gehad met een ander. Als ik de eerste ben, kunnen we de seksualiteit samen ontdekken.»

SEKS

Eric: «Geen seks voor het huwelijk is een fundamentele regel, iets dat als een rode draad doorheen de bijbel loopt. Je geeft je bij seks niet alleen lichamelijk maar ook emotioneel bloot. Je kan er heel diep in gekwetst worden. Ik wil mijn seksualiteit dan ook enkel schenken aan iemand die belooft mij m'n hele leven trouw te blijven. Niet zomaar met de eerste de beste dus.»

Veto: *Komt Ichtus op die manier niet over als een gesloten groep, waarin de nadruk ligt op wat niet in plaats van wat wél mag? Geen seks voor het huwe-*

“Freddy Mercury mag altijd Gorki coveren”

Maandag 10 maart begint Vadermoord (the sequel) in het STUK. Muzikanten spelen dan een half uur lang nummers van hun lichtend voorbeeld. Omdat Luc De Vos de spits mag afbijten, maar ook omdat we hem eeuwig dankbaar zijn omdat hij ons rechthield in woelige puberteitsjaren, gingen we hem even tevoren aan de tand voelen over zijn muzikale helden: The Smiths.

Luc De Vos: «In de eerste plaats vind ik de melodieën van The Smiths gewoonweg prachtig. Dat valt misschien niet zo op, omdat Morrissey z'n teksten op een nogal klagerige toon zingt. Maar mens, je moet echt eens luisteren naar de prachtige melodieën die Morrissey verzint op de gitaarpartijen van Johnny Marr. Werkelijk een rijkdom aan klanken en aan notenbalken. Om 'u' tegen te zeggen. Ten tweede zijn er natuurlijk de ongeëvenaarde teksten van Morrissey. Mensen verwijzen vaak naar het melancholische in die teksten, naar het morbide, maar er zit enorm veel humor in én ze zijn een samenvatting van twintig, dertig jaar popmuziek. In zijn teksten levert hij commentaar op alles wat er in die popmuziek gebeurd is en op alles wat er in Engeland is gebeurd in de jaren vanaf de oorlog. Een fantastische, ironische kijk op de westerse maatschappij en haar mensen. Werkelijk een ongelofelijke mix van sociale commentaren en persoonlijke mijmeringen.»

Veto: Het valt op dat je in interviews nogal vaak spreekt over jouw blijkbaar erg eenzame jeugd op je jongenskamer, tussen je achttiende en achtentwintigste. Dan denk ik onvermijdelijk aan Morrissey en zijn teksten. Of ben je dan ook ironisch?

De Vos: «Nee nee. Iedereen heeft denk ik een soundtrack bij zijn jeugd, of bij zijn rijpere jeugd, zoals dat bij mij het geval was.

Die periode viel net samen met het succes van The Smiths (midden jaren tachtig, hd). Ik ging het dus niet te ver zoeken, begrijp je. Ik ging niet speciaal naar platen van Zappa luisteren, of van één of ander obscure avant-garde-artiest. Morrissey zong op dat moment wat ik zelf vond. Hij sprak gewoon over mij. Veel mensen herkennen zich in hun lievelingsartiest; dat is perfect normaal.»

Veto: Behoorlijk wat studenten luisteren nu nog steeds graag naar The Smiths. Heb je daar een verklaring voor?

De Vos: «Ik hoop natuurlijk dat hun muziek populair blijft. Sommige mensen beschouwen het als een modeverschijnsel, als iets dat perfect paste in de doomsfeer van de jaren tachtig. Uiteindelijk blijkt het daar niets mee te maken hebben. Hun muziek heeft echt wel eeuwigheidswaarde.»

Veto: Live heb je al 'Hallelujah', 'Lieve Jacoba' en 'Ria' gezongen, maar bij mijn weten nog geen nummer van The Smiths. Is dit de eerste keer?

De Vos: «Ik denk het wel. Mensen vragen mij trouwens altijd of ik ben beïnvloed door iemand. Eigenlijk niet, denk ik. The Smiths is een prachtige groep, maar ik ben er niet door beïnvloed, ik heb een eigen stijl.»

«Ik ken heel veel van popmuziek, vind ik zelf, maar wat het muzikale betreft, weet ik heel weinig. Ik kan bij wijze van spreken maar vijf covers spelen. Als een nummer fantastisch is, zal ik het wel uit het hoofd leren en proberen te zingen, maar ik kan toch moeilijk ganse muziekencyclopedieën en notenbalken instuderen. Ik hou me daar ook niet zo graag mee bezig. Ik ben meer geïnteresseerd in mijn eigen muziek.»

Veto: Hoe zal je het oeuvre van The Smiths concreet aanpakken? Is jouw respect niet te groot?

De Vos: «Ik zal akoestisch te werk gaan, en zo goed mogelijk trachten te spelen, met gebruik van mijn beste Oxford-Engels (lacht). Respect vind ik trouwens een wat hoogdravend woord. Muziek is er om te

spelen, zeg ik altijd. Je hebt van die mensen die zeggen: wie ben jij om bijvoorbeeld Leonard Cohen of Radiohead of weet ik veel te coveren? Het gaat uiteindelijk toch slechts om nootjes spelen en tralala zingen. Iedereen mag dat dan toch doen, zeker?»

Veto: Heb je al een idee van de nummers die je gaat brengen?

De Vos: «Ik zal het niet te ver gaan zoeken in ieder geval. De meest evidente dingen zullen het wellicht zijn.»

Veto: Ik kan me jouw donkere stem nochtans helemaal niet voorstellen in bepaalde Smiths-nummers, zoals This Charming Man of Girlfriend in a Coma. Je zal dan toch eerder moeten kiezen voor het 'rustige' werk.

De Vos: «Wel, ik zal dan eens proberen om die nummers wat trager te spelen. Maar uiteraard zijn er ook voor de hand liggende liedjes: There is a light that never goes out, Please please please let me get what I want of How soon is now. Hang the DJ is ook fantastisch: dat ken

ik reeds uit het hoofd. Ik zal in ieder geval een eerlijke poging doen om er een fantastische avond van te maken, maar ik kan natuurlijk niets beloven.»

Veto: Een theatertournee, modderige festivaltenten, optreden met orkestbegeleiding. Je hebt al heel wat achter de rug. En toch is het weer wat anders, niet?

De Vos: «Ja, het wordt een echte uitdaging voor een professionele artiest zoals ik. Fantastisch (lacht).»

Veto: Wie zou van jou Gorki mogen coveren?

De Vos: «Goh, ik zou wel graag eens Freddy Mercury Gorkinnummers horen spelen. Dat moet nogal iets zijn! Jammer genoeg zal dat niet meteen meer lukken. Maar misschien ontmoet ik Freddy in het hiernamaals en dan kunnen we samen een liedje zingen.»

Veto: Slotvraagje: je bent ook één jaar

universiteitsstudent geweest. Kun je ons een wijze raad meegeven?

De Vos: «Verlies de moed niet op de eerste dag, zou ik zeggen. Maar dat klinkt direct zo zwaar. Uiteindelijk heb ik daar ook niet zo lang gezeten. De eerste dagen zonk de moed mij reeds in de schoenen; ik kreeg daar zó'n pak papier en een pak boeken en ik zag het al direct niet meer zitten. Maar ik was dan ook een heel eenzame jongen uit een braaf katholiek boerengezin, die plots in die universiteit van Gent gedropt werd. Ik was daar helemaal alleen en erg schuchter. De tranen stonden mij bij wijze van spreken al in de ogen nog voor ik begonnen was. Ik durfde tegen niemand iets zeggen. Het klinkt pijnlijk, maar het wás ook pijnlijk. Daarna heb ik dan vertaler-tolk gestudeerd maar, na twee jaar was ik ook dat beu. Werkelijk een donkere periode in mijn leven. Vandaar ook al die triestige liedjes (lacht). Nu kan ik er mee lachen hoor. Morrissey zingt ergens: I can laugh about it now, but at the time it was terrible. Godverdomme, uit welk nummer komt dat nu ook weer? Enfin, dat zou dan mijn goede raad zijn: als je naar de unief gaat, doe dat met een paar maten, of met een goeie bende, of zoek ter plekke een stel fantastische vrienden. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd, zou ik bijna durven stellen. Alleen is het echt een onbegonnen zaak.»

Hannes Dedeurwaerder

PROVINCIE VLAAMS-BRABANT

Leuven, Leuvenstad, springlevend

STUK

PROGRAMMA VAN 12 T.E.M. 18 MAART 2003

WOENSDAG 12 MAART

15u JEUGDFILM: NAPOLEON
20u TROUBLE IN PARADISE
22u30 DOGTOWN & Z-BOYS

DONDERDAG 13 MAART

20u L'ULTIMO BACIO
22u30 MEISJE

VRIJDAG 14 MAART

20u MEISJE
22u30 L'ULTIMO BACIO

ZATERDAG 15 MAART

20u DOGTOWN & Z-BOYS
22u30 MEISJE

ZONDAG 16 MAART

15u JEUGDFILM: NAPOLEON
20u L'ULTIMO BACIO
22u30 TROUBLE IN PARADISE

MAANDAG 17 MAART

20u TROUBLE IN PARADISE
22u30 DOGTOWN & Z-BOYS

DINSDAG 18 MAART

20u MEISJE
22u30 L'ULTIMO BACIO

BELGISCHE CINEMA 2002

MEISJE

Dorothee Van den Bergh / België / 2002 / 1u 37min / Met: Charlotte Vanden Eynde, Els Dottermans, Matthias Schoenaerts ...

Het verhaal van vier generaties vrouwen. Centraal staat de figuur van Muriel, een meisje van twintig dat de wereld wil ontdekken. Ze wil weg van het beklemmende plattelandsleven en de benauwende verwachtingen van haar moeder en haar vriendje. Muriel wil helemaal geen promotie in de fabriek en ze wil ook helemaal nog niet trouwen en kindjes krijgen. Op een dag pakt ze haar boeltje en trekt ze naar Brussel...

Met muziek van DAAN.

L'ULTIMO BACIO

Gabriele Muccino / Italië / 2001 / 1u 25min / Met: Stefano Accorsi, Giovanna Mezzogiorno, Stefania Sandrelli...

In dit lichtvoetige Italiaanse drama staan de lotgevalen van vier vrienden centraal. Allen naderen ze de grens van de 30 en weigeren ze volwassen te worden. Zo is er Carlo, een jonge reclame-yup die alles heeft wat zijn hartje begeren kan, maar de pedalen verliest wanneer zijn vaste vriendin zwanger blijkt. Ook Carlo's andere vrienden worstelen met de zin van hun bestaan en overwegen om met een campingcar naar Afrika te vluchten. Hun levens sterven af op een crisis, waaruit de pijnlijke waarheid naar boven komt dat geen van hen de verantwoordelijkheid van een volwassen relatie aan kan. L'Ultimo Bacio stelt de juiste vragen: Hoe kun je op iemand verliefd worden zonder te denken dat het voor eeuwig is?

FILMKLASSIEKER

TROUBLE IN PARADISE

Ernst Lubitsch / USA / 1932 / 1u 23min / Met: Miriam Hopkins, Kay Francis, Herbert Marshall, Charlie Ruggles, Edward Everett Horton ...

Gaston Monescu en Lily Vautier leren elkaar kennen in een restaurant in Venetië terwijl de één de ander probeert te bestelen. Het klikt meteen en de twee besluiten om samen te werken. Ze trekken naar Parijs en infiltreren in de adellijke klasse die ze met listige streken van hun fortuin beroven. Hun laatste slachtoffer is de schatrijke weduwe Mariette Colet. Gaston gaat voor haar werken als persoonlijke secretaris, Lily als haar typiste. Maar het perfecte plan bestaat natuurlijk niet en stilaan beginnen er zaken mis te lopen...

DOG TOWN AND Z-BOYS

Stacy Peralta / USA / 2001 / 1u 30min / Met: Sean Penn (verteller), The Zephyr Team

Stacy Peralta was in de jaren '70 lid van de "Zephyr Boys". Ze vormden oorspronkelijk een groepje acrobatische surfers, die men in de omgeving van Venice Beach hachelijke stunts kon zien uitvoeren. De rest van de dag, als de golven er maar platjes bijlagen, zaten die kids zich stierlijk te vervelen. - tot één van hen het lumineuze idee kreeg wielrijes onder een plank te monteren en dezelfde acrobatische surfstunts op de openbare weg uit te halen... Nu, 25 jaar later, brengt Stacy Peralta het team terug samen. In Dogtown and Z-Boys halen de Z-boys van toen herinneringen op en praten ze over de plotsse verandering in hun leven toen de commercie zijn intrede deed. Sommigen, zoals ook Stacy Peralta, maakten handig gebruik van hun kans om uit de armoede van Dogtown te raken. "Een fascinerende documentaire" (Humo) - "Dogtown and Z-Boys is a thrilling experience" (Filmcritic.com)

HET FAVORIETE BOEK VAN ... DECAAN VANISTENDAEL

“Geen tijd”

Eén van de vervelende dingen van het leven is dat men duizenden boeken lezen moet, enkel om te ontdekken dat men ze niet had hoeven te lezen. Om u hiervoor te behoeden peilt Veto elke week naar een gouden tip van één van de vele erudiete mannen en vrouwen die onze Alma Mater rijk is. Welk boek maakte op hem of haar een verpletterende indruk of veranderde zelfs zijn of haar leven? Deze week is het de beurt aan Frans Vanistendael, decaan Rechten.

Frans Vanistendael: “Als decaan lees ik per jaar gemiddeld iets meer dan honderdduizend bladzijden en ondermeer om die reden heb ik geen tijd om boeken te lezen. Uit efficiënte overwegingen probeer ik gemiddeld één gedicht per week te lezen, of op Klaranaar poëzie te luisteren in de auto als ik om half acht 's avond naar huis rij.”

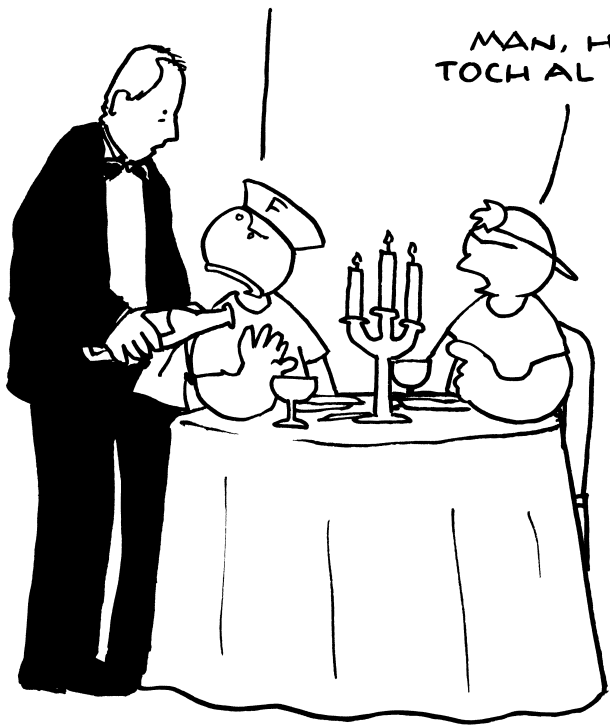
(DV)

FOKKE & SUKKE

ZIJN VAN HUIS UIT MEER BIERDRINKERS

"INSCHENKEN"?!?

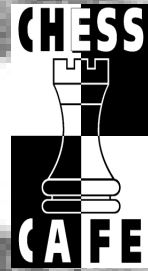
MAN, HET ZIT TOCH AL IN GLAS!

www.folsuk.nl

RGVT

TOON UW STUDENTENKAART!
EN KRIJG 4 EURO KORTING
OP WOKKEN A VOLONTÉ
(NORMAAL 18 EURO)
ELKE MA-, DI-, WOE- EN ZONDAGAVOND

WOKRESTAURANT
WWW.CHESSCAFE.BE
FONTEINSTRAT 14
LEUVEN
016/222 888

COLOFON

Veto

's-Meiersstraat 5 — 3000 Leuven
Tel 016/22.44.38 — Fax 016/22.01.03

Veto is een uitgave van de Leuvense
Overkoepelende Kringorganisatie

Jaargang 29 — Nummer 18
10 maart 2003

V.U.: David Adriaen
Hoofredacteur: Thomas Leys
Redactiesecretaris: David Adriaen

Medewerkers: David 'duikboot'
Adriaen, Katayoun 'kalashnikov'
Alidadi, Joris 'jacht' Beckers, Ben
'bom' Deboeck, Hannes 'handgranaat'
Dedeurwaerder, Bert 'bazooka'
Depoortere, Lieven 'luchtafweer' De
Rouck, Dries 'defensie' De Smet,
Ruben 'raket' Dewaele, Bert 'bunker'
Ingelaere, Thomas 'terrorist' Leys,
Annick 'atoomschuilkelder' Lories,
Kris 'kanon' Malefason, Els 'executie'
Silvrants, Dries 'dril' Theeuwissen,
Hanne 'heethoofd' Vermeiren

DTP: David Adriaen, Katia Aerts,
Thomas Leys, Kris Malefason, Hanne
Vermeiren

Internet: <http://www.veto.be>
e-mail: veto@veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Opplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77
Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16u00.

Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-
out, Internet, wapeninspecteurs,
knappe debutanten ...) zijn steeds
welkom op de redactievergadering of
op het redactieadres.
Activiteiten voor de agenda kunnen
gemeld worden via agenda@veto.be

AGENDA & AD VALVAS

DINSDAG

- 20.00 u **LEZING** Gespreksavond met Bart Kerremans, in Café Lyrique (Grote Markt), toeg. gratis, org. CDS-Leuven.
- 20.00 u **DEBAT** Verkiezingsdebat met Danny Pieters (N-VA), Magda Aelvoet (Agalev), Stef Goris (VLD), Hugo Vandenberghe (CD&V) en Saïd El Khadraoui (sp.a-SPIRIT). Moderator: Jurgen Verstrepen, in Grote Aula MTC, toeg. gratis, org. Ronduit N-VA! Leuven.
- 20.30 u **CONCERT** De Nieuwe Reeks: "The Latin Move", van de Black Jackets Company, in Kapel van het Hogheuevelcollege, Naamsestraat 69, toeg. 6/9, org. De Nieuwe Reeks.

WOENSDAG

- 10.00 u **BEURS** Jobinfodag voor laatstejaarsstudenten, met infosessies en de mogelijkheid tot het nalezen van het cv, in Gebouw De Nayer (sportkot), toeg. gratis, org. Kerncel Teverkstelling K.U.Leuven.
- 20.30 u **CONCERT** A capella-koorconcert "Een Glas Contrast", in Sint-Lambertuskerk, Heverlee, toeg. 4/5, org. Kamerkoor

KOORDINAAT

- 20.30 u **BEZINNING** Vastenbezinning met Iny Driessen: "Het geknakte riet", in Groot Begijnhof 16, toeg. gratis, org. Universitaire Parochie.

ALFA

- 11/03 Lezing Paul Fontaine, "La découverte d'une cité Etrusque", MSI 03.18, 20u.

BIOS

- 11/03 Quiz. • 13/03 Cantus Los Marginalos (De Rector).

CHEMIKA

- 10/03 Vlaamsen Avond (Wink).

EKONOMIKA

- 12/03 Revue. • 13/03 Revue.

DONDERDAG

- u Alles-can-kantus (Bierstube), org. WINA.
- 20.00 u **LEZING** Kindsoldate China Keitetsi uit Oeganda getuigt, in PSI 00.20, toeg. gratis, org. Kring Internationale Betrekkingen.

EOOS

- 12/03 Film "Shrek" (MSI 00.28). • 13/03 Tapnamiddag (Fak).

FARMA

- 14/03 Galabal.

HISTORIA

- 10/03 Lezing Prof. Verbeke over de toekomstperspectieven van de historicus (Justus Lipsius-zaal). • 12/03 Bierproefing (Perma). • 13/03 Proffen-vertelavond (Perma).

KLIO

- 11/03 Film (MSI).

MEDICA

- 14/03 Galabal (De Waterhoek).

MERKATOR

- 12/03 Fakbarrally (Plectrum).

PEDAGOGISCHE KRING

- 11/03 Cantus (Pavlov). • 12/03 Quiz.

POLITIKA

- 13/03 Nederlandstalige Fuif (Blauwe kater).

ROMANIA

- 13/03 Avondtap.

VRG

- 11/03 Jobwerking infosessie: "Diplomatie en internationale betrekkingen".

VTK

- 15/03 Galabal.

Filmquiz

Goed nieuws voor filmfans! Iedere week vind je in Veto een nieuwe quizvraag. Beantwoord je die snel én juist, dan maak je kans op gratis duotickets. En er is meer: we houden de scores van de spelers bij, en tellen, week na week, het aantal juiste antwoorden per speler op. De top 5 van de hoogst scorende spelers kan je raadplegen op de website van Cinema ZED: www.cinemazed.be. Aan het einde van het seizoen, in mei, wint de hoogst scorende speler een mooie hoofdprijs.

VRAAG 4: Noem drie films die door Sean Penn werden geregisseerd?

Stuur je antwoord razendsnel naar quiz@cinemazed.be. Deadline voor het insturen van je antwoord is woensdag 14u.

Een duoticket voor de voorstelling van Dogtown and Z-Boys op woensdag 12 maart, 22u.30 ligt klaar voor de eerste 3 juiste antwoorden.

De look is wat hem onderscheidt

Iedereen kent het gevoel wel: op een koude winternacht heb je opeens een verschrikkelijke honger, maar geen eten meer in huis en zeker geen zin om nog naar buiten te gaan op zoek naar voedsel. In zo'n geval is er maar één oplossing: laat een vriendelijke koerier komen met een heerlijk warme pizza. Maar welke? Veto zocht voor u naar de beste pizza in Leuven.

Een vergelijkend pizzaonderzoek is een serieuze zaak, en daarom beslisten wij om het serieus aan te pakken: eerst belden we tegelijkertijd zes pizzeria's op met de vraag een pizza Margherita en een pizza Quattro Stagione te brengen en schreven het uur op. Als de pizza's toekwamen keken we weer op de klok en berekenden we hoe lang de levering duurde. Daarna werden alle pizza's anoniem op de grote tafel in de Veto-redactie opgesteld en onderworpen aan het strenge maar rechtvaardige oordeel van de Veto-pizzacommissie.

Onderweg was er echter nog een moeilijkheid: de Veto-redactie vinden bijvoorbeeld. De 's-Meiersstraat 5 mag dan wel pal in het centrum van Leuven liggen, voor vele pizzakoeriers is het straatje tussen de Muntstraat en het Hogeschoolplein totaal onbekend.

PITTA PYRAMIDE

Ironisch genoeg is een pittatent de grote winnaar van het Vetopizzaonderzoek, al haalde Pitta Pyramide het maar erg nipt. De hoge gemiddelde score van deze pizza is vooral te danken aan zijn regelmatigheid: geen enkel lid van het proefpanel vond hem minder dan een elf op twintig waard. Dat komt doordat hij nogal "sappig" is, en "lekker vettig". Toch waren er maar weinig commissieleden echt enthousiast over de pizza: "goed" is een woord dat we vaak tegenkomen in de commentaren, maar "heel goed" of uitroptekens zijn al heel wat zeldzamer. Ook opmerkelijk: Pitta Pyramide leverde te voet, maar was toch bij ons op twintig minuten.

PIZZA GRILL HUIS

De kleinste pizza van de test — diameter 26 centimeter in plaats van de gangbare 30 — vind je bij Pizza Grill Huis. Dat kan de pret voor de commissie echter niet bederven: vooral de Margherita krijgt goede kritieken. Iemand vindt deze pizza zelfs "perfect in alle opzichten", al is dit oordeel niet unaniem: één commentaar op deze pizza luidt: "Zurig. Korst niet zo tenderend". Toch komt de Margherita van Pizza Grill Huis als de allerbeste pizza uit de test, met maar liefst veertien op twintig.

De Quattro Stagione van Pizza Grill Huis wordt dan weer minder goed bevonden door de commissie: hij is geurloos, melig, klein en niet krokant en heeft weinig en een rare smaak. Volgens

Pizzeria:

Pizza Espresso, Diestestraat 236, 016/20.06.07

Pizza-Grill-Huis, Kortestraat 5, 016/29.33.59

Pizza Leuven, 016/20.50.83

La Marionetta, Naamsestraat 24, 016/22.40.23

Pitta Pyramide, Naamsestraat 26, 016/22.98.58

Pizza Riva, M.Theresiastraat 62, 016/23.29.02

Prijs:

14.4 euro

12.0 euro

10.0 euro

13.5 euro

10.5 euro

12.5 euro

Grootte:

30 cm

26 cm

31 cm

30 cm

28 cm

30 cm

Tijdsduur:

19 minuten

34 minuten

26 minuten

50 minuten

20 minuten

17 minuten

één commissielid is dit een "pizza à la Turque", al hebben wij geen idee wat die daarmee bedoelt.

PIZZA ESPRESSA

De look is wat Pizza Espresso onderscheidt van de andere pizza's, en de Veto-pizzacommissie lust dat wel. Verder wordt het ook geapprecieerd dat deze pizza vers smaakt en lekker sappig is. Die mening wordt echter niet door iedereen gedeeld: "slap en lederig", lezen we ergens, of "steekt snel tegen". Een ander commissielid vindt dan weer: "goed qua volume, verspreiding, beleg, smaak laat het afweten." Al bij al is Espresso een veilige keuze: sommigen vinden hem de beste, velen vinden hem goed en bijna niemand vindt hem echt slecht.

PIZZA RIVA

Als je je pizza echt snel moet hebben, is er maar één adres: Pizza Riva. Tussen ons telefoontje en de levering zaten er amper zeventien minuten. Toch gaat die snelheid niet ten koste van de kwaliteit: de

commissieleden waren lovend over het lekkere vlees, de mooie presentatie en de sappige korst. Ook de "mooie kleurtjes" vielen in de smaak bij de commissie, al is dat niet de mening van iedereen: "Zo moet een pizza er niet uit zien!", zei een commissielid. De smaak was ook het voorwerp van betwisting: met de verse groenten waren de meesten wel blij, maar anderen vonden de paprika en de pepperoni dan weer té vers.

PIZZA LEUVEN

Voor de naam 'Pizza Leuven' is ongetwijfeld een duur reclamebureau ingeschakeld, voor het uitzicht van deze pizza waarschijnlijk niet: een commissielid klaagt over "oven-leftovers in de doos", en de vele luchtballen kunnen de commissie ook niet bekoren. Over de smaak zijn de meningen dan weer enorm verdeeld: de punten voor de Quattro Stagione liggen tussen 9 en 15 op twintig, voor de Margherita varieert het zelfs tussen 5 en 16. De grote onenigheid in de commissie wordt goed weergegeven door deze mini-discussie: iemand zei: "Veel te veel kaas en

te droge korst", waarop een ander repliceerde: "Maar neen, genoeg kaas en lekker krokant!"

LA MARIONETTA

Net geen uur deed La Marionetta over de levering, maar de koerier had een excuus: "Ik heb daarjuist nen andere moto perte totale gereden, 't is daarom dat ik zo laat ben." Blijkbaar is bij dat ongeval de pizza Margherita zwaar beschadigd, want hij komt als slechtste pizza uit de test. "Degoutante tomatenpuree", "te veel van één kruid" en zelfs "slecht!" lezen we in de commentaren. De commissie ziet zich dan ook genoodzaakt om deze pizza te buizen: een 8,8 op twintig is het verdiende resultaat.

Bij de pizza Quattro Stagione is het net omgekeerd: de commentaar "Niet slecht. Helemaal niet slecht" vat de reactie van het panel op deze pizza goed samen. Toch is er "andermaal te eenzijdig kruidenmengsel gebruikt". Wat er ook van zij, met 13,8 op twintig is de Quattro Stagione van La Marionetta onbetwist de beste in zijn soort.

Veto's pizzacommissie

Criteria:	Pizza Riva		Pizza Leuven		Grill-Huis		Espresso		Marionetta		Pyramide	
	M	Q	M	Q	M	Q	M	Q	M	Q	M	Q
Prijs /10:	5.5	5.5	8	8	6	6	3.5	3.5	4.5	4.5	7.5	7.5
Tijdsduur /10:	8	8	6	6	5	5	8	8	4	4	8	8
Grootte /10:	8	8	9	9	4	4	8	8	8	8	6	6
Subjectieve beoordeling Veto-commissie /20:	11.6	12.4	11.2	12	14	11.2	11.8	12.7	8.8	13.8	13.2	12.2
Totaal per pizza /50:	33.1	33.9	34.2	35	29	26.2	31.3	32.2	25.3	30.3	34.7	33.7
Totaal per pizzeria /100:	67		69.2		65.2		63.5		55.6		68.4	

M: Margherit; Q: Quattro Stagione